کتاب اقدس

❖ به نام او، فرمانروای آنچه بود و آنچه خواهد بود

❖ اولین چیزی که خداوند برای بندگانش مقرر فرمود، دانش درخشان وحی و منبع فرمان او بود که همان مقام وجود او در عالم امر و خلقت بود. هر که به آن دست یابد، به همه خوبی‌ها دست یافته است و هر که از رسیدن به آن باز داشته شود، از گمراهان است، هرچند همه اعمال را انجام دهد. اگر به این مقام والا و افق اعلی دست یابید، هر نفسی باید از آنچه از جانب مقصود به او دستور داده شده است، پیروی کند، زیرا آنها با هم هستند؛ هیچ یک بدون دیگری پذیرفته نمی‌شود. این چیزی است که منبع الهام مقرر کرده است. (2) کسانی که از جانب خداوند بصیرت یافته‌اند، محدودیت‌های تعیین شده توسط خداوند را بزرگترین علت نظم جهان و حفظ ملت‌ها می‌دانند. هر که غافل باشد، از اراذل و اوباش است. ما به شما دستور داده‌ایم که محدودیت‌های نفس و هوس را بشکنید، نه آنچه را که با قلم اعلی نوشته شده است. این برای روح زندگی است، برای کسانی که توانایی دارند. دریاهای حکمت و فصاحت با آنچه نسیم رحمان برانگیخته است، موج زده‌اند. ای صاحبان خرد، فرصت را غنیمت بشمارید!

❖ ۲

❖ کسانی که پیمان خدا را شکستند و به عقب برگشتند، نزد خدای متعال و غنی، از گمراهان هستند. (3) ای اهل زمین، بدانید که فرمان‌های من چراغ‌های مراقبت من در میان بندگانم و کلیدهای رحمت من برای خلق من است. بدین ترتیب، فرمان از آسمان اراده پروردگارتان، پروردگار ادیان، نازل شد. اگر کسی می‌توانست شیرینی بیانی را که از دهان اراده رحمان بیرون آمده بود، بچشد، تمام آنچه را که داشت، حتی اگر تمام گنجینه‌های زمین بود، برای برپایی یکی از فرمان‌های او که از افق مراقبت و مهربانی می‌درخشید، خرج می‌کرد. (4) بگو: «از حدود من، بوی پیراهن

من می‌آید و به وسیله آنها، پرچم‌های پیروزی بر فراز قله‌ها و تپه‌ها برافراشته می‌شوند».

❖ ۳

❖ زبان قدرت من به قدرت جلالم خطاب به خلقم گفته است: «از روی عشق به زیبایی‌ام، حدود مرا رعایت کنید. خوشا به حال عاشقی که معشوق را از طریق این کلام بیابد، کلامی که از آن رایحه لطف، امری وصف‌ناپذیر، ساطع می‌شود. به جان خودم سوگند، هر که شهد عدالت را از دستان مهربانی بنوشد، از افق خلقت به دور فرامین درخشان من خواهد چرخید.» (5) گمان نکنید که ما قوانینی را برای شما نازل کرده‌ایم، بلکه مهر شهد مختوم را با انگشتان قدرت و توانایی گشوده‌ایم. این گواهی بر آنچه از قلم وحی نازل شده است، می‌باشد. ای صاحبان اندیشه، بیندیشید.

❖ ۴

❖ (6) نماز بر شما نه رکعت، برای خداوند آشکارکننده آیات، در ظهر و بامداد و شامگاهان فرض شده است. و از برخی دیگر، به عنوان فرمانی در کتاب خدا، عفو کرده‌ایم. بی‌گمان او قادر مطلق و برگزیده است. و هنگامی که خواستید نماز بخوانید، روی خود را به سوی دو مکان مقدس بگردانید، آن مقام مقدس که خداوند آن را طواف بالاترین مجلس، قبله نماز ساکنان شهرهای ابدیت و مرجع فرمان برای کسانی که در زمین و آسمان هستند، قرار داده است. و به سوی غروب خورشید حقیقت و بیان آشکار، مکانی که برای شما مقرر کرده‌ایم. بی‌گمان او قادر مطلق و داناست. (7) همه چیز به فرمان قطعی او محقق می‌شود. هنگامی که خورشید احکام

از افق بیان آشکار طلوع کند، بر همه است که از آن پیروی کنند، حتی اگر فرمانی باشد که آسمان دل‌های ادیان را بشکافد.

❖ ۵

❖ او هر چه بخواهد انجام می‌دهد و از آنچه اراده می‌کند و آنچه حکم می‌کند، مورد پرسش قرار نمی‌گیرد. او عزیز و سرور آفرینش است. کسی که رحمان را یافت، آغاز این سخن را دانست. او با چشمانش تیرها را برای برقراری احکام در میان مردم دریافت می‌کند. خوشا به حال کسی که پیشقدم شود و در سخن قاطع پیروز شود. (8) ما نماز را در صفحه دیگری به تفصیل شرح داده‌ایم. خوشا به حال کسی که به آنچه مولای همه به او دستور داده عمل کند. در نماز میت شش تکبیر از جانب خداوند نازل کننده آیات نازل شده است. کسی که علم قرائت دارد، می‌تواند آنچه را که پیش از آنها نازل شده است بخواند، در غیر این صورت خداوند او را خواهد بخشید. او قادر و آمرزنده است.

❖ ۶

❖ (9)مو نماز شما را باطل نمی‌کند، و نه چیزی که مانع رسیدن روح به شما می‌شود، مانند استخوان و مانند آن. همانطور که ابریشم، خز سنجاب و سایر پارچه‌های ظریف را می‌پوشید، لباس سمور بپوشید. این در قرآن حرام نشده است، اما علما آن را اشتباه فهمیده‌اند. او قادر متعال و دانا است. (10) او نماز و روزه را از ابتدای بلوغ بر شما واجب کرده است، دستوری از جانب خدا، پروردگار شما و پروردگار پدرانتان. هر کس به دلیل بیماری یا پیری دچار ضعف شود، خدا از فضل خود او را می‌بخشد. او آمرزنده و کریم است. خدا به شما اجازه داده است که بر هر چیز پاکی

سجده کنید و عذاب مقرر در کتاب را برداشته است. در واقع، خدا می‌داند و شما نمی‌دانید.

❖ ۷

❖ هر کس آب نیافت، پنج بار بگوید: «بسم الله الخالص الخالص» و سپس کار را شروع کند. این چیزی است که پروردگار جهانیان مقرر فرموده است. اما سرزمین‌هایی که شب و روز در آنها طولانی است، باید طبق ساعت‌ها و نشانه‌هایی که اوقات با آنها تعیین می‌شود، نماز بخوانند. بی‌شک او دانای حکیم است. (11) ما شما را به خاطر نماز آیات هنگامی که ظاهر می‌شوند، عفو کردیم. خدا را با عظمت و قدرت یاد کنید. بی‌شک او شنوا و بیناست. بگو: «بزرگی از آن خداست، پروردگار آشکار و نهان، پروردگار جهانیان.» (12) نماز به صورت انفرادی بر شما واجب شده است. حکم نماز جماعت برداشته شده است، مگر نماز میت. بی‌شک او حکیم است.

❖ ۸

❖ (13)خداوند زنان را هنگام حیض مورد عفو قرار داده و از روزه و نماز معاف کرده است. آنها می‌توانند وضو بگیرند و از ظهر تا ظهر نود و پنج بار خدا را تسبیح گویند و بگویند: سبحان الله، صاحب جلال و جمال. این چیزی است که در کتاب مقرر شده است، اگر از دانشمندان باشی. (14) و برای تو و آنها، هنگامی که سفر می‌کنید و استراحت می‌کنید، در جای هر نماز، یک سجده به جا آورید و در آن یاد کنید: سبحان الله، صاحب جلال و شکوه و عطا و احسان. و هر که این را نتواند، بگوید:

سبحان الله، زیرا او به حق برای او کافی است. به راستی که او کفایت کننده، پایدار، آمرزنده و مهربان است.

❖ ۹

❖ پس از آنکه تو و آنها سجده خود را به پایان رساندید، بر سرِ جایگاه توحید بنشینید و هجده بار بگویید: «سبحان الله، صاحب سلطنت و فرمانروایی». بدین گونه خداوند راه‌های حق و هدایت را روشن می‌کند و همه آنها به یک راه منتهی می‌شوند که همان صراط مستقیم است. خدا را بر این نعمت بزرگ شکر کنید. خدا را بر این موهبت که آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته است، ستایش کنید. خدا را بر این رحمتی که بر همه جهانیان پیشی گرفته است، یاد کنید. (15) بگو: «خداوند کلید گنج را عشق پنهان من قرار داده است، اگر می‌دانستید. اگر کلید نبود، در آغاز زمان پنهان می‌ماند، اگر یقین داشتید.» بگو: «این سپیده دم وحی و طلوع روشنایی است که افق‌ها به آن روشن شدند، اگر می‌دانستید».

❖ ۱۰

❖ این همان حکم قطعی است و هر حکم حتمی به وسیله آن ثابت می‌شود. (16) ای قلم اعلی، بگو، ای گروه آفرینش، ما روزه را برای شما در روزهای محدودی مقرر کردیم و نوروز را پس از اتمام آن، عیدی برای شما قرار دادیم. بدین ترتیب خورشید بلاغت از افق کتاب، از جانب پروردگار آغاز و انجام، درخشید. و روزها را فراتر از ماه‌ها قبل از ماه روزه قرار دهید، زیرا ما آنها را تجلیات اسم الهی بین شب‌ها و روزها قرار داده‌ایم. بنابراین، آنها به مرزهای سال و ماه محدود نمی‌شوند. شایسته است که صاحبان جلال و شکوه، خود و خویشاوندان خود، سپس فقرا و نیازمندان

را اطعام کنند و پروردگار خود را با شادی و سرور تسبیح، تکبیر، ستایش و حمد کنند.

❖ ۱۱

❖ اگر روزهای بخشش قبل از شروع روزه به پایان رسید، باید روزه بگیرد. این حکم پروردگار جهانیان است. هیچ گناهی بر مسافر، بیمار، زن باردار یا زن شیرده نیست. خداوند از فضل خود آنها را ببخشد. او قادر و بخشنده است. (17) اینها حدود الهی است که با قلم اعلی در کتاب‌ها و الواح نوشته شده است. به دستورات و احکام الهی پایبند باشید و از کسانی نباشید که اصول خود را می‌گیرند و اصول الهی را با پیروی از گمان‌ها و اوهام کنار می‌گذارند. از خوردن و آشامیدن از طلوع تا غروب آفتاب خودداری کنید. مبادا هوس شما را از این فضلی که در کتاب مقرر شده است، باز دارد.

❖ ۱۲

❖ (18)بر کسانی که به خدای داور ایمان دارند، مقرر شده است که هر روز دست‌ها و سپس صورت‌های خود را بشویند و رو به خدا بنشینند و نود و پنج بار بگویند: «خداوند بسیار منزه است». این فرمان خالق آسمان‌هاست، هنگامی که با جلال و قدرت بر عرش‌های اسماء قرار گرفت. بنابراین، به فرمان خدای یگانه و برگزیده، برای نماز وضو می‌گیرید. (19) او قتل، زنا، غیبت و تهمت را بر شما حرام کرده است. از آنچه در کتاب‌ها و الواح منع شده‌اید، دوری کنید. (20) ما ارث‌ها را به تعداد «ز» در آنها تقسیم کرده‌ایم. برای فرزندان شما از کتاب «طا» عدد «مقت» و

برای همسران از کتاب «ها» عدد «طا» و «فا» و برای پدران از کتاب «ظ» عدد «طا» و «کاف» را تعیین کرده است.

❖ ۱۳

❖ و برای مادران، از کتاب واو، به تعداد حروف رافع، و برای برادران، از کتاب ها، به تعداد حروف شین، و برای خواهران، از کتاب دال، به تعداد حروف راء و میم، و برای معلمان، از کتاب جیم، به تعداد حروف قاف و فاء. و همچنین است حکم فرستاده من که در شب‌ها و سحرگاهان مرا یادآوری می‌کند: هنگامی که فریاد فرزندان را در صلب‌ها شنیدیم، آنچه را که حق آنها بود دو برابر کردیم و از دیگران کم کردیم. همانا او بر آنچه بخواهد قادر است. او با قدرت خود هر طور که بخواهد عمل می‌کند. (21) هر که بمیرد و فرزندی نداشته باشد، حق او به بیت العدل برمی‌گردد تا توسط امنای رحمان برای یتیمان و بیوه‌زنان و آنچه به عموم مردم سود می‌رساند، صرف شود، تا پروردگار توانای آمرزنده خود را شکر کنند.

❖ ۱۴

❖ (22) و کسی که فرزندی دارد و دارایی‌اش کمتر از آنچه در کتاب [خدا] آمده نیست، دو سوم آنچه از خود به جا می‌گذارد به فرزند و یک سوم به بیت‌العدل می‌رسد. این حکم خداوند بی‌نیاز، والا، باعظمت و جلال است. (23) و کسی که وارثی ندارد، اما خویشاوندانی مانند پسران برادر و خواهر و دخترانشان دارد، دو سوم به آنها می‌رسد. در غیر این صورت، به عموها، دایی‌ها، عمه‌ها و خاله‌هایشان و پس از

آنها به پسران و پسران و دخترانشان می‌رسد و یک سوم به بیت‌العدل می‌رسد، به حکم کتاب از جانب خداوند، که مالک همه چیز است.

❖ ۱۵

❖ (24)هر کس بمیرد و وارثی از میان کسانی که نامشان از جانب قلم اعلی نازل شده است، نداشته باشد، تمام اموال به ملک مذکور بازگردانده می‌شود تا طبق فرمان خدا خرج شود. بی‌گمان او قادر مطلق و فرمانروا است. (25) و ما مسکن و لباس را مخصوص فرزندان پسر قرار داده‌ایم، نه دختران و وارثان. بی‌گمان او بخشنده و کریم است. (26) هر کس در حیات پدرش بمیرد و فرزندانی داشته باشد، آنچه را که متعلق به پدرشان است، طبق حکم خدا به ارث می‌برند. آن را با عدالت کامل بین آنها تقسیم کنید. بدین ترتیب دریای کلام موج زد و مرواریدهای حکمت از جانب پروردگار همه آفریدگان نازل شد.

❖ ۱۶

❖ (27)و کسی که فرزندان ضعیفی از خود به جا گذاشت، اموالش را به امینی سپرد تا از طرف او تجارت کند تا به سن بلوغ برسند یا تا زمان تشکیل شرکت، تجارت کنند. سپس برای امین سهمی از آنچه از تجارت و کسب به دست آمده بود، تعیین کردند. (28) همه اینها پس از ادای حقوق خدا و هرگونه بدهی که ممکن است داشته باشد، و آماده کردن وسایل کفن و دفن، و حمل متوفی با عزت و احترام. این حکم پروردگار آغاز و انجام است. (29) بگو: «این علم غیبی است که تغییر نخواهد کرد، زیرا با حرف «طا» شروع می‌شود که نشان دهنده نام پنهان، آشکار، غیرقابل دسترس و تسخیرناپذیر است. و آنچه برای فرزندان تعیین کرده‌ایم از فضل خدا بر آنهاست، باشد که پروردگار بخشنده و مهربان خود را شکر کنند. اینها حدود

خداست. با هوس‌های خود از آنها تجاوز نکنید. از آنچه از ابتدای توضیح به شما دستور داده شده است، پیروی کنید».

❖ ۱۷

❖ و مؤمنان حدود الهی را همچون آب حیات‌بخش برای اهل ادیان و چراغ حکمت و کامیابی برای اهل زمین و آسمان می‌بینند. (30) خداوند مقرر داشته است که هر شهری باید خانه عدالتی داشته باشد و ارواح به تعداد جلال الهی در آن گرد آیند و اگر زیاد شود، ضرری ندارد. آنها چنان می‌بینند که گویی به حضور خداوند متعال و متعال وارد می‌شوند و غیب را می‌بینند. آنها باید امینان رحمان در میان همه موجودات و نمایندگان خداوند برای همه روی زمین باشند. آنها باید برای خدا در مورد خیر و صلاح مردم مشورت کنند، همانطور که در امور خود مشورت می‌کنند و آنچه را که بهتر است انتخاب می‌کنند. این حکم پروردگار توانای آمرزنده تو است. از غفلت از آنچه در لوح محفوظ نوشته شده است، برحذر باشید. ای صاحبان بصیرت، از خدا بترسید.

❖ ۱۸

❖ (31)ای اهل آفرینش، خانه‌ها را به کامل‌ترین شکل ممکن، به نام صاحب ادیان در سرزمین‌ها بسازید و آنها را با آنچه شایسته است، نه با تصاویر و تشبیهات، زینت دهید. سپس پروردگار مهربان خود را در آنها با روح و عطر یاد کنید، زیرا تنها با یاد اوست که دل‌ها روشن و چشم‌ها آرامش می‌یابند. (32) خداوند مقرر داشته است که هر کس از شما که می‌تواند، حج خانه را بدون زنان انجام دهد. خداوند از رحمت خود آنها را بیامرزد، زیرا او بخشنده و بخشنده است. (33) ای اهل تجمل، بر هر یک از شما واجب است که در کاری مانند صنایع دستی، تجارت و مانند آن مشغول

شوید. ما اشتغال شما به آنها را عین عبادت خدای حقیقی قرار داده‌ایم. ای مردم، در مورد رحمت و مهربانی خدا تأمل کنید، سپس او را هنگام غروب و صبح شکر کنید.

❖ ۱۹

❖ وقت خود را به بیکاری و تنبلی تلف نکنید، بلکه به کاری مشغول شوید که برای خودتان و دیگران مفید است. این حکم در این لوح است که از افق آن خورشید حکمت و روشنی تابیده است. منفورترین مردم نزد خدا کسی است که بیکار بنشیند و جستجو کند. به ریسمان وسیله چنگ بزنید و به خدا که وسیله‌ساز است توکل کنید. (34) در کتاب، بوسیدن دست بر شما حرام شده است. این همان چیزی است که پروردگار توانای دادگر شما را از آن نهی کرده است. هیچ کس حق ندارد از دیگری طلب بخشش کند. به میل خود به سوی خدا توبه کنید، زیرا او آمرزنده، کریم، توانا و توبه‌پذیر است. (35) ای بندگان خدای رحمان، با عزم راسخ برای خدمت به فرمان برخیزید. نگذارید غم و اندوه کسانی که در آغاز آیات کافر شدند، شما را فرا گیرد.

❖ ۲۰

❖ چون وعده فرا رسید و موعود ظاهر شد، مردم اختلاف کردند و هر گروهی به پندارها و اوهام خود چسبیده بود. (36) برخی از مردم در صفوفی از صندل‌ها نشستند و به درگاه حق تعالی روی آوردند. بگو: «ای غافل و فریب‌خورده، تو کیستی؟» و برخی ادعای دانش باطنی و دانش باطنی دارند. بگو: «ای دروغگو، به خدا سوگند، آنچه نزد توست، جز پوسته‌ای بیرونی نیست. ما آن را برای تو می‌گذاریم، چنانکه استخوان‌ها را برای سگ‌ها می‌گذاریم. به خدا، به حق، اگر کسی پاهای دنیا را بشوید و در جنگل‌ها، بیشه‌ها، کوه‌ها، دره‌ها، بلندی‌ها و نزد هر سنگ، درخت و کلوخی از خاک، خدا را بپرستد و بوی خوش من از او به مشام نرسد،

هرگز از او پذیرفته نخواهد شد. این چیزی است که پروردگار بشر مقرر فرموده است».

❖ ۲۱

❖ چه بسیار بنده‌ای که در جزایر هند گوشه‌نشین شده و از آنچه خدا حلال کرده، خودداری کرده و ریاضت‌ها و سختی‌های سخت را تحمل کرده، اما از یاد خدای آشکارکننده‌ی آیات غافل مانده است؟ نگذارید اعمالتان به بت‌های امید تبدیل شوند و خود را از این سرنوشت نهایی که از ازل امید مقربان بوده، محروم نکنید. بگویید: «ذات اعمال، خشنودی من است و همه چیز به پذیرش من بستگی دارد.» الواح را بخوانید تا معنای کتاب‌های خدای قادر متعال و بخشنده را بفهمید. کسی که به عشق من دست یابد، حق دارد بر تختی از طلا در قلب هستی بنشیند، در حالی که کسی که از آن محروم شده است، حتی اگر بر خاک بنشیند، از آن به خدا، پروردگار ادیان، پناه می‌برد.

❖ ۲۲

❖ (37)هر کس پیش از هزار سال کامل چیزی را ادعا کند، دروغگو و دروغگو است. از خدا می‌خواهیم که اگر توبه کند، او را در بازگشت به راه راست یاری کند، زیرا او توبه‌پذیر است. اما اگر بر آنچه گفته است پافشاری کند، کسی را بر او می‌فرستد که به او رحم نخواهد کرد، زیرا او سخت‌کیفر است. هر کس این آیه را تفسیر کند یا آن را به شیوه‌ای غیر از آنچه نازل شده است، تفسیر کند، از روح و رحمت خدا که بر همه جهانیان مقدم است، محروم است. از خدا بترسید و از اوهام خود پیروی نکنید. از آنچه پروردگار توانا و حکیم شما به شما دستور می‌دهد، پیروی کنید. فریادها از بیشتر سرزمین‌ها بلند خواهد شد. ای مردم، از آنها دوری کنید و از هر شرور و

رذیلی پیروی نکنید. این همان چیزی است که ما هنگام حضور در عراق، در سرزمین راز، و در این رؤیای درخشان به شما گفتیم.

❖ ۲۳

❖ (38)ای اهل زمین، هنگامی که خورشید جمال من غروب کند و آسمان معبد من پوشیده شود، نگران نباشید. برای یاری من برخیزید و کلمه مرا در میان جهانیان بالا ببرید. ما در همه حال با شما هستیم و شما را به حق یاری خواهیم کرد. به راستی که ما قادریم. هر که مرا بشناسد، برای خدمت به من قیام خواهد کرد، قیامی که هیچ لشکری از آسمان‌ها و زمین نمی‌تواند مانع آن شود. (39) مردم در خوابند. اگر بیدار شوند، با دل‌هایشان به سوی خدای دانا و حکیم می‌شتابند و هر آنچه را که دارند، حتی اگر تمام گنجینه‌های دنیا باشد، کنار می‌گذارند تا پروردگارشان با کلامی از جانب خود آنها را یادآوری کند. بدین گونه، آن کس که علم غیب دارد، شما را در لوحی که در عالم امکان ظاهر نشده است، آگاه می‌کند و جز او که فرمانروای همه جهانیان است، کسی آن را نازل نکرده است.

❖ ۲۴

❖ آنها مست شهوت بودند، به طوری که پروردگار همه آفریدگان را ندیدند، که ندای او از هر سو بلند می‌شد: «خدایی جز من نیست، که توانای شکست‌ناپذیر و حکیم هستم.» (40) بگو: «شامگاه و بامداد به آنچه نزد شماست شادمان نشوید، زیرا دیگران آن را خواهند داشت. این شما را دانای آگاه آگاه می‌کند.» بگو: «آیا در آنچه نزد شماست، ثبات یا کمالی دیده‌اید؟» نه، سوگند به خدای رحمان، اگر عادل بودید! روزهای عمر شما مانند باد می‌گذرد و فرش عزت شما مانند فرش پیشینیان پیچیده می‌شود. ای مردم، بیندیشید، روزهای گذشته شما کجا و دوران‌های گذشته شما کجا؟

خوشا به حال روزهایی که با یاد خدا گذشت و زمان‌هایی که با یاد حکیمانه او سپری شد.

❖ ۲۵

❖ به جان خودم سوگند، نه شکوه قدرتمندان باقی می‌ماند و نه زینت ثروتمندان و نه قدرت ستمکاران. همه با کلمه‌ای از جانب او نابود می‌شوند. بی‌گمان او قادر مطلق، قادر مطلق و قادر مطلق است. آنچه مردم از اثاثیه دارند، به آنها سودی نخواهد رساند، و نه آنچه را که از آن غفلت کرده‌اند. آنها بیدار می‌شوند و چیزی از آنچه در روزگار پروردگارشان، قادر مطلق و ستوده، از دست داده‌اند، نمی‌بینند. اگر می‌دانستند، آنچه را که دارند خرج می‌کردند تا نامشان در پیشگاه عرش برده شود. اما در واقع، آنها از مردگانند. (41) در میان مردم کسانی هستند که علم آنها را فریب داده و به واسطه آن، از شناخت نام من، خدای جاودان، باز مانده‌اند. و هنگامی که صدای صندل‌ها را از پشت سر خود می‌شنوند، خود را بزرگتر از نمرود می‌بینند. بگو: «ای مردود، او کجاست؟» به خدا سوگند، او در پایین‌ترین طبقه جهنم است.

❖ ۲۶

❖ بگو، ای جماعت دانشمندان، آیا صدای خراش قلم والای مرا نمی‌شنوید؟ آیا این خورشید را که از افق باشکوه طلوع می‌کند، نمی‌بینید؟ چرا خود را وقف بت‌های هوس‌هایتان کرده‌اید؟ اوهام را رها کنید و به سوی خدا، مولای ابدی خود، روی آورید. (42) موقوفاتی که برای امور خیریه تعیین شده است، به خدا، آشکارکننده‌ی آیات، بازگشته است. هیچ‌کس حق تصرف در آنها را ندارد، مگر با اجازه‌ی منبع وحی. پس از او، اختیار به شعب و پس از آنها به بیت العدل بازمی‌گردد، اگر فرمان

او در زمین اجرا شود، تا آنها را در مناطق مرتفع در این امر و در آنچه که از جانب
قادر متعال به آنها دستور داده شده است، صرف کنند.

❖ ۲۷

❖ و به سوی اهل تجمل که جز به اذن او سخن نمی‌گویند و جز به آنچه خدا در این لوح
مقرّر فرموده حکم نمی‌کنند، باز نگردید. آنان نگهبانان پیروزی در میان آسمان‌ها و
زمین هستند تا آن را به گونه‌ای که در کتاب از جانب خدای توانا و کریم مقرر
داشته، هدایت کنند. (43) در مصیبت‌ها ناامید مشوید و بیش از حد شادمان نشوید.
میان این دو، راهی میانه بجویید: یادآوری در آن حال و آگاهی از آنچه سرانجام به
شما خواهد رسید. این، دانای آگاه، شما را آگاه می‌کند. (44) سرهایتان را نتراشید،
زیرا خداوند آنها را با مو زینت داده است و در این، نشانه‌هایی برای کسانی است که
به فرامین پروردگار آفرینش توجه می‌کنند. او همانا توانا و حکیم است. و تجاوز از
حدود اذان شایسته نیست. این چیزی است که پروردگار جهانیان مقدر فرموده است.

❖ ۲۸

❖ (45)تبعید و زندان برای دزد مقرر شده است، و بر روی سومی، علامتی بر پیشانی
او بگذارید تا با آن شناخته شود، مبادا شهرها و خانه‌های خدا او را بپذیرند. مبادا
دلسوزی شما را در دین خدا گمراه کند. آنچه را که خداوند رحمان و رحیم به شما
دستور داده است، انجام دهید. ما شما را با تازیانه‌های حکمت و قضاوت پرورش
داده‌ایم تا خود را حفظ کنید و جایگاه خود را بالا ببرید، همانطور که پدران پسران
خود را پرورش می‌دهند. به جان خودم سوگند، اگر می‌دانستید که در دستورات
مقدس خود چه چیزی برای شما در نظر گرفته‌ایم، جان خود را برای این هدف
مقدس، گرانبها و تسخیرناپذیر فدا می‌کردید. (46) هر کس می‌خواهد از ظروف طلا
و نقره استفاده کند، هیچ اشکالی در آن نیست. مراقب باشید که دستانتان در
بشقاب‌ها و کاسه‌ها فرو نرود. آنچه را که به تزکیه نزدیک‌تر است، بردارید. او

می‌خواهد شما را در پادشاهی تسخیرناپذیر و تسخیرناپذیر خود، به شیوه‌ی اهل رضایت خود ببیند.

❖ ۲۹

❖ در هر حال، نرمی و ملایمت را پیشه کنید، مبادا چشمتان به آنچه نفس شما و اهل بهشت از آن بیزارند، بیفتد. هر که از این [امر] تجاوز کند، اعمالش بی‌درنگ تباه می‌شود و اگر عذری داشته باشد، خداوند او را می‌بخشد. بی‌گمان، او قادر و کریم است. (47) کسی که قدرتش آشکار است، در عصمت مطلق شریکی ندارد. اوست که قدرتش آشکار است و در عرصه آفرینش هر چه بخواهد انجام می‌دهد. خداوند این مقام را برای خود محفوظ داشته و برای هیچ‌کس سهمی از این امر بزرگ و خدشه‌ناپذیر قرار نداده است. این فرمان خداست که در حجاب‌های غیب پنهان بود. ما آن را در این تجلی آشکار کردیم و به وسیله آن، پرده از روی کسانی که حکم کتاب را نمی‌دانستند و از غافلان بودند، برداشتیم.

❖ ۳۰

❖ (48)نوشته شده است که هر پدری باید پسر و دختر خود را با علم و کتابت تربیت کند، نه با آنچه در لوح محفوظ آمده است. هر کس از آنچه به او دستور داده شده است، غفلت ورزد، متولیان می‌توانند آنچه را که برای تربیت آنها لازم است، از او بگیرند، اگر ثروتمند باشد. در غیر این صورت، به خانه عدل باز خواهد گشت، که ما آن را پناهگاه فقرا و نیازمندان قرار داده‌ایم. هر کس پسر یا یکی از پسرانش را تربیت کند، مانند این است که یکی از پسران مرا تربیت کرده است. جلال و عنایت و رحمت من که بر همه جهانیان مقدم است، بر اوست. (49) خداوند برای هر زن و مرد زناکار، دیه‌ای مقرر کرده است که به خانه عدل داده شود، که نه مثقال طلا است. اگر دوباره بازگردند، با دو برابر مجازات باز خواهند گشت. این همان چیزی

است که صاحب اسماء در مرتبه اول حکم کرده است و در مرتبه دوم، عذاب خوارکننده‌ای برای آنها مقرر داشته است.

❖ ۳۱

❖ هر که به گناهی مبتلا شود، حق توبه و بازگشت به سوی خدا را دارد. او هر که را بخواهد می‌بخشد و از آنچه بخواهد بازخواست نمی‌شود. او همانا توبه‌پذیر، عزیز و ستوده است. (50) مبادا شکوه‌های جلال او شما را از آب‌های پاک این نهر باز دارد. امروز صبح به نام شکافنده‌ی سپیده دم، جام‌های موفقیت را بردارید، سپس با ذکر باشکوه و شگفت‌انگیز او بنوشید. (51) ما به شما اجازه داده‌ایم که به صداها و نغمه‌ها گوش دهید. مبادا گوش دادن، شما را از راه درست و وقار گمراه کند. به شادی نام بزرگ من که دل‌ها به آن مجذوب و عقل‌های مقربان به آن کشیده می‌شود، شاد باشید. ما آن را نردبانی برای صعود ارواح به افق اعلی قرار داده‌ایم. آن را بال نفس و هوس قرار ندهید. من به تو پناه می‌برم از اینکه از جاهلان باشم.

❖ ۳۲

❖ (52)ما یک سوم از تمام دیه‌ها را به دادگاه عدالت بازگرداندیم و به اهل آن دستور می‌دهیم که با عدالت محض عمل کنند و آنچه را که نزدشان جمع‌آوری شده است، همانطور که دانای حکیم به آنها دستور داده است، انفاق کنند. ای مردان عدالت، چوپان گوسفندان خدا در ملک او باشید و آنها را از گرگ‌هایی که با لباس‌هایشان ظاهر شده‌اند، محافظت کنید، همانطور که فرزندان خود را محافظت می‌کنید. این است آنچه ناصح امین به شما می‌گوید. (53) اگر در مورد چیزی اختلاف نظر داشتید، آن را تا زمانی که خورشید از افق این آسمان می‌تابد، به خدا ارجاع دهید و

هنگامی که غروب کرد، به آنچه از جانب او نازل شده است، مراجعه کنید. در واقع، آن برای همه جهانیان کافی است.

❖ ۳۳

❖ بگو ای مردم، هنگامی که سلطنت ظهور من غایب و امواج دریای فصاحت من فروکش می‌کند، شما را نگران نکند. همانا در ظهور من حکمتی است و در غیبت من حکمتی دیگر که جز خدای یگانه دانا کسی آن را نمی‌داند. ما شما را از افق باشکوه خود خواهیم دید و کسانی را که برای دفاع از امر من قیام می‌کنند، با لشکرهایی از مجلس اعلی و گروهی از فرشتگان مقرب من یاری خواهیم کرد. (54) ای اهل زمین، به خدا سوگند، حقیقت این است که به دلیل شیرینی فصاحت پروردگار برگزیده‌تان، نهرهایی از آب شیرین و گوارا از دل سنگ‌ها فوران کرده است، در حالی که شما از غافلان هستید. آنچه دارید را رها کنید، سپس با بال‌های جدایی بر فراز آفرینش اوج بگیرید. چنین فرمان می‌دهد شما را صاحب ابداع، که با حرکت قلمش جهان‌ها را زیر و رو کرده است.

❖ ۳۴

❖ (55)آیا می‌دانید پروردگارتان، که جلالش آشکار است، از چه افقی شما را فرا می‌خواند؟ و آیا می‌دانید پروردگارتان، که صاحب نام‌هاست، از چه قلمی به شما فرمان می‌دهد؟ نه، به جانم سوگند، اگر می‌دانستید، دنیا را رها می‌کردید و دل‌هایتان را به سوی محبوب متوجه می‌کردید، و لرزش کلام، شما را فرا می‌گرفت و جهان بزرگ را می‌لرزاند، و چه بیشتر این جهان کوچک را! بدین ترتیب، از آسمان عنایت من، باران‌های فضلم فرو ریخته است، لطفی از جانب من، تا از سپاسگزاران باشید. (56) اما زخم‌ها و ضربات، احکام آنها بر اساس شدت آنها متفاوت است، و حکم قاضی این است که برای هر شدتی، دیه‌ای خاص وجود دارد. به راستی، او توانا و

حاکم شکست‌ناپذیر است. اگر می‌خواستیم، آن را به حق، وعده‌ای از جانب ما، شرح می‌دادیم. به راستی، او انجام‌دهنده‌ی وعده و دانا است.

❖ ۳۵

❖ (57)و ماهی یک بار مهمانداری را برای شما واجب کرده است، حتی اگر فقط با آب باشد. خداوند می‌خواهد دل‌ها را هرچند به وسیله آسمان‌ها و زمین باشد، به هم پیوند دهد. (58) از اینکه امور نفس و خواسته‌ها شما را از هم جدا کند، برحذر باشید. مانند انگشتان دست و اعضای بدن باشید. این چنین قلم وحی شما را اندرز می‌دهد، اگر از یقین‌کنندگان هستید. (59) پس به رحمت و مهربانی خدا توجه کنید. او شما را به آنچه به نفع شماست فرمان می‌دهد، در حالی که او از همه آفریدگان بی‌نیاز است. اعمال بد شما به ما زیانی نمی‌رساند، همانطور که اعمال خوب شما به ما سودی نمی‌رساند. ما فقط شما را برای خدا می‌خوانیم. هر انسان دانا و بصیری بر این گواهی می‌دهد. (60) هنگامی که حیوانات شکاری خود را برای شکار می‌فرستید، خدا را یاد کنید. پس آنچه صید می‌کنند برای شما حلال است، حتی اگر آن را مرده بیابید. در واقع، او دانا و آگاه است.

❖ ۳۶

❖ از افراط و تفریط در این امر برحذر باش. در همه امور در مسیر عدالت و انصاف باش. اگر از اهل دانش هستی، آن که ظهور خواهد کرد، چنین به تو دستور می‌دهد. (61) خداوند تو را به دوستی با خویشاوندان فرمان داده و برای آنها در اموال مردم حقی قرار نداده است. همانا او بی‌نیاز است و از جهانیان بی‌نیاز. (62) هر که عمداً خانه‌ای را آتش زد، او را بسوزان. هر که عمداً نفسی را کشت، او را بکش. احکام خدا را با دست قدرت و توانایی بگیر، سپس احکام جاهلان را رها کن. و اگر برای

آنها حبس ابد مقرر کنی، در کتاب [خدا] هیچ گناهی بر تو نیست. همانا او بر هر چه بخواهد حکم می‌کند.

❖ ۳۷

❖ (63)خداوند ازدواج را بر شما واجب کرده است. از زیاده‌روی در دو همسر بپرهیزید. هر که به یک کنیز قناعت کند، هم برای خود و هم برای او آرامش می‌یابد. و هر که دوشیزه‌ای را به خدمت خود گیرد، هیچ ضرری در آن نیست. این فرمان از قلم وحی است که به حق نوشته شده است. ای مردم، ازدواج کنید تا در میان شما کسانی باشند که از بندگانم مرا یاد کنند. این از فرمان من به شماست؛ آن را یاری خود قرار دهید. (64) ای گروه آفریدگان، از خودتان پیروی نکنید، زیرا آنها همواره به ستم و فحشا گرایش دارند. از مالک همه چیز پیروی کنید، که شما را به نیکی و تقوا فرمان می‌دهد. همانا او از همه جهانیان بی‌نیاز است. از فساد در زمین پس از اصلاح آن بپرهیزید. و هر که فساد کند از ما نیست و ما از او بیزاریم. این فرمان از آسمان وحی است که به حق گواهی داده شده است.

❖ ۳۸

❖ (65)در این بیانیه با رضایت طرفین تصریح شده است که چون ما خواهان محبت، الفت و وحدت بین بندگان بودیم، آن را مشروط به اجازه والدین پس از آنها کردیم تا کینه و نفرتی بین آنها ایجاد نشود. ما در این امر اهداف دیگری داریم و بدین ترتیب امر مقرر شد. (66) ازدواج جز با مهریه محقق نمی‌شود. برای شهرها نوزده مثقال طلای خالص و برای روستاها نقره مقرر شده است. هر که بیشتر بخواهد، از تجاوز از نود و پنج مثقال منع شده است. بدین ترتیب امر با احترام نوشته شده است و هر

که به درجه اول قناعت کند، برای او در کتاب بهتر است. هر که را بخواهد به وسیله آسمان‌ها و زمین غنی می‌کند و خداوند بر هر چیزی تواناست.

❖ ۳۹

❖ (67)خداوند مقرر داشته است که هر بنده‌ای که قصد ترک وطن خود را دارد، باید برای همسرش، هر مدت زمانی که می‌خواهد، تعیین کند. اگر بیاید و به وعده خود عمل کند، از دستور پروردگارش پیروی کرده و از صالحان است. دستور او نوشته شده است. در غیر این صورت، اگر عذر موجهی داشته باشد، می‌تواند همسرش را مطلع کند و تمام تلاش خود را برای بازگشت به او انجام دهد. اگر هر دوی این‌ها شکست خورد، زن نه ماه مهلت دارد. پس از اتمام این مدت، او در انتخاب شوهر آزاد است. اگر صبر کند، خداوند زنان و مردان صابر را دوست دارد. از دستورات من پیروی کنید و از هیچ مشرکی که در لوح محفوظ گناهکار است، پیروی نکنید.

❖ ۴۰

❖ و اگر خبر در زمانی که منتظرش است به او برسد، باید این مژده را بپذیرد که پیامبر می‌خواسته میان غلامان و کنیزان آشتی برقرار کند. از ارتکاب کاری که باعث لجاجت بین شما می‌شود، برحذر باشید. بدین ترتیب، کار قطعی شد و وعده محقق گردید. و اگر خبر مرگ یا قتل به او رسید و با علم عمومی یا دو شاهد عادل ثابت شد، اگر چند ماه گذشته باشد، می‌تواند در خانه بماند. او در هر چه بخواهد، مختار است. این چیزی است که آن که در این امر قوی بود، حکم کرده است (68). و اگر بین آنها اختلاف یا نفرتی رخ دهد، او حق طلاق دادن او را ندارد و می‌تواند یک سال

کامل صبر کند تا عطر محبت بین آنها بدرخشد. و اگر تمام شد و بدرخشید، طلاق اشکالی ندارد. به راستی که او بر همه چیز دانا بود.

❖ ۴۱

❖ خداوند آنچه را که پس از سه طلاق انجام دادید، به عنوان لطفی از جانب خود، بر شما حرام کرده است، تا از سپاسگزاران باشید. این بر لوحی با قلم فرمان نوشته شده است. کسی که طلاق داده است، مختار است که پس از پایان هر ماه با محبت و رضایت برگردد، مگر اینکه او [زن] غیرقابل ازدواج شود. اگر غیرقابل ازدواج شود، جدایی با پیوند دیگری تأیید می‌شود و موضوع تنها پس از فرمانی روشن حل و فصل می‌شود. این فرمان از آغاز زیبایی بود که بر لوح جلال با احترام نوشته شده بود (69). کسی که سفر کرد و او با او سفر کرد و سپس بین آنها اختلافی رخ داد، حق دارد یک سال کامل به او نفقه بدهد و او را به جایی که از آنجا رفته بود برگرداند، یا او را به شخص امینی بسپارد و آنچه را که در راه رسیدن به مقصدش نیاز دارد، به او بدهد. در واقع، پروردگار تو هر طور که بخواهد قضاوت می‌کند، با قدرتی که همه جهانیان را در بر می‌گیرد.

❖ ۴۲

❖ (70)و زنی که به خاطر دروغی که علیه او ثابت شده طلاق داده شود، در مدت عده‌اش نفقه‌ای ندارد. بدین ترتیب، نور روشن امر از افق عدالت، گواهی داد که خداوند وحدت و هماهنگی را دوست دارد و از جدایی و طلاق بیزار است. ای مردم، با روح و بوی خوش با هم زندگی کنید. به جان خودم سوگند، هر آنچه ممکن است از بین می‌رود و آنچه باقی می‌ماند، اعمال نیک است. و خداوند بر آنچه می‌گویم گواه است. ای بندگان من، روابط بین خود را اصلاح کنید، سپس به آنچه قلم اعلی به شما توصیه می‌کند گوش دهید و از ستمگر بدبخت پیروی نکنید. (71) مراقب باشید

که دنیا شما را فریب ندهد، همانطور که پیش از شما مردم را فریب داد. از حدود و قوانین خدا پیروی کنید، سپس از این راه که با حق امتداد یافته است، پیروی کنید.

❖ ۴۳

❖ کسانی که ظلم و خطا را رد کرده و تقوا را پذیرفته‌اند، از بهترین خلق نزد حق هستند. بالاترین مجلس آنها را به یاد می‌آورد و اهل این مقام که به نام خدا برانگیخته شده است (72)، شما را از فروش برده و غلام منع کرده‌اند. هیچ برده‌ای نمی‌تواند برده‌ای بخرد. این ممنوعیت در لوح خدا ثبت شده است. این فرمان از قلم عدالت بود که با لطف نوشته شده بود. هیچ کس نباید بر دیگری فخر فروشی کند. همه بندگان و راهنمایان او هستند. هیچ خدایی جز او نیست. او بر همه چیز حکیم است. (73) خود را با بهترین اعمال زینت دهید. کسی که با اعمال مطابق رضایت او به موفقیت رسیده است، از جمله اهل جلال است. او در برابر عرش ذکر شده است.

❖ ۴۴

❖ با کردار نیک، سپس با حکمت و بیان روشن، از پروردگار آفرینش پشتیبانی کنید. این همان چیزی است که در بیشتر الواح از جانب خداوند رحمان به شما فرمان داده شده است. بی‌شک او به آنچه می‌گویم داناست. هیچ‌کس نباید به دیگری اعتراض کند و هیچ نفسی نباید نفس دیگری را بکشد. این همان چیزی است که در کتابی که در غرفه جلال پنهان بود، از آن نهی شده بودید. آیا کسی را که خداوند با روحی از جانب خود زنده کرده است، می‌کشید؟ بی‌شک، این در برابر عرش، خطایی بزرگ است. از خدا بترسید و آنچه را که خداوند با دست ظلم و ستم بنا کرده است، ویران نکنید. سپس راه حقیقت را در پیش بگیرید. هنگامی که لشکریان عرفان با پرچم‌های

بیان روشن ظاهر شدند، قبایل ادیان شکست خوردند، مگر کسانی که می‌خواستند از نهر حیات در بهشت که از همان سرچشمه جلال بود، بنوشند.

❖ ۴۵

❖ (74)خداوند پاکیزگی را برای آب نطفه مقرر داشته است، رحمتی از جانب او بر خلق. او را با شادی و آرامش شکر کنید و از کسانی که از راه تقرب دور هستند پیروی نکنید. در هر شرایطی برای خدمت به فرمان برخیزید، زیرا او شما را با قدرتی که همه جهانیان را در بر می‌گیرد، پشتیبانی می‌کند. به ریسمان نرمی چنگ بزنید، تا هیچ اثری از آلودگی بر لباس‌هایتان دیده نشود. این چیزی است که او، که از همه مهربان‌تر است، حکم کرده است. و هر که عذری دارد، بر او سرزنشی نیست، زیرا او آمرزنده و مهربان است. هر آنچه را که ناپسند است با آبی که یک سوم آن تغییر نکرده است، پاک کنید. از استفاده از آبی که با هوا یا هر چیز دیگری تغییر کرده است، بپرهیزید. عنصری از نرمی در میان خلق باشید. این چیزی است که پروردگار توانا و حکیم تو برای تو خواسته است.

❖ ۴۶

❖ (75)و خداوند، وجوب طهارت را از هر چیز و از ادیان دیگر برداشته است، موهبتی از جانب خداوند. او بخشنده و کریم است. در آغاز خشنودی الهی، هنگامی که خود را با نام‌های نیکو و صفات والایمان به همه موجودات آشکار کردیم، اشیاء در دریای طهارت غوطه‌ور بودند. این از لطف من است که جهانیان را در بر می‌گیرد، تا با ادیان تعامل کنید و فرمان پروردگار مهربان خود را ابلاغ کنید. اگر از دانایان باشید، این تاج اعمال است. (76) و بزرگترین ظرافت و شستن غبار و چگونگی چرک منجمد و چیزهای کوچک‌تر را مقرر فرموده است. از خدا بترسید و

از پاکان باشید. و هر که چرکی بر لباس خود ببیند، دعایش به سوی خدا بالا نمی‌رود و اهل فضل از او دوری می‌کنند.

❖ ۴۷

❖ ***از گلاب و سپس عطر خالص استفاده کنید. این چیزی است که خداوند از اولین، یگانه و بی‌آغاز دوست دارد، تا آنچه پروردگار توانا و حکیم تو می‌خواهد از تو صادر شود. (77) خداوند از آنچه در وحی در مورد محو کتاب‌های آسمانی نازل شده، تو را عفو کرده است و به تو اجازه داده است که از علومی که برایت سودمند است بخوانی، نه آنچه که به جدال در گفتار منجر می‌شود. اگر از دانایان باشی، این برای تو بهتر است. (78) ای گروه پادشاهان، مالک و پادشاه به سوی خداوند غالب و قیم آمده است. جز خدا را نپرستید و با دل‌های روشن به سوی پروردگارتان، صاحب نام‌ها، روی آورید. این امری است که اگر می‌دانستید، هیچ چیز در اختیار شما با آن برابری نمی‌کرد.***

❖ ۴۸

❖ ***(79)ما شما را می‌بینیم که از آنچه برای دیگران جمع کرده‌اید، شادمان هستید و از قلمروهایی که جز لوح محفوظ به آنها احاطه ندارد، خود را محروم می‌کنید. ثروت شما را از سرنوشت نهایی‌تان غافل کرده است. اگر می‌دانستید، این برای شما شایسته نیست. دل‌هایتان را از بوی بد دنیا پاک کنید و به سوی ملکوت پروردگارتان، خالق زمین و آسمان‌ها، بشتابید؛ همان که به خاطر او زلزله‌ها پدیدار شد و قبایل ناله کردند، مگر کسانی که از خواسته‌های دنیوی دست کشیدند و به آنچه در لوح محفوظ دستور داده شده بود، گردن نهادند. (80) این روزی است که موسی، آن که با خدا سخن گفت، با نورهای آن خدای قدیم پیروز شد و از این جام که دریاها با آن شعله‌ور شدند، آب پاک وحدت را نوشید. به خدای حق سوگند، بگویید که کوه***

سینا در اطراف محل طلوع ظهور است و روح از ملکوت ندا می‌دهد: بیایید، ای فرزندان باطل!

❖ ۴۹

❖ این روزی است که قوم خدا به دیدار او شتافتند و صهیون فریاد زد: «وعده فرا رسید و آنچه در الواح خداوند متعال، عزیز و توانا نوشته شده، آشکار شد!» (81) ای گروه پادشاهان، بزرگترین قانون به درخشان‌ترین شکل آشکار شده است و هر امر پنهانی از جانب صاحب قدرت، که ساعت به دست او فرا رسیده است، آشکار شده است و ماه شکافته شده است و هر امر مقدر شده‌ای تفصیل یافته است. (82) ای گروه پادشاهان، شما بندگان هستید. پروردگار به زیباترین شکل ظاهر شده است و غالب ابدی، شما را به سوی خود می‌خواند. مراقب باشید که تکبر شما را از طلوع تجلی باز ندارد، یا دنیا شما را از خالق آسمان‌ها پنهان نکند. برخیزید و به خدمت کسی که شما را با کلمه‌ای از جانب خود آفرید و شما را مظاهر قدرت برای آنچه بود و آنچه خواهد بود، قرار داد، برخیزید.

❖ ۵۰

❖ (83)به خدا سوگند، ما نمی‌خواهیم بر ممالک شما حکومت کنیم، بلکه آمده‌ایم تا بر دل‌ها حکومت کنیم. همانا این منظره‌ای باشکوه است، چنانکه ملکوت اسماء گواهی می‌دهد، اگر می‌دانستید. و کسی که از پروردگارش پیروی کند، از تمام دنیا رویگردان شده است. و این مقام ستودنی چگونه است؟ خانه‌ها را رها کنید و به ملکوت بیایید. این چیزی است که در آخرت و دنیا به شما سود می‌رساند. صاحب قدرت بر این گواهی می‌دهد، اگر می‌دانستید. (84) خوشا به حال پادشاهی که در ملکوت من به یاری من برخیزد و از شر من روی گرداند. او یکی از یاران کشتی سرخ است که خداوند آن را برای اهل جلال قرار داده است. همه باید او را تکریم و

احترام کنند و از او حمایت کنند تا شهرها را با کلیدهای نام من، کسی که بر اهل ملکوت غیب و شهود سلطنت می‌کند، بگشاید.

❖ ۵۱

❖ او مانند دیده‌ی بشر، پیشانی درخشان آفرینش و سرِ سخاوت برای پیکر جهان است. ای اهل شکوه، با مال و جان از او حمایت کنید. (85) ای پادشاه اتریش، نور توحید در زندان عکا طلوع کرد. وقتی به مسجد الاقصی رفتی، از آنجا عبور کردی و پس از آن از تو پرسیده نشد، آنگاه که هر خانه‌ای برافراشته شد و هر دروازه‌ی بلندی گشوده گشت. ما آن را جهت جهان برای ذکر خود قرار دادیم، و تو کسی را که هنگام ظهور در ملکوت خدا، پروردگار تو و پروردگار جهانیان، ذکر شده بود، انکار کردی. ما در همه حال با تو بودیم و تو را در حالی یافتیم که به شاخه چسبیده‌ای و از ریشه غافلی. همانا پروردگارت بر آنچه می‌گویم گواه است. غم و اندوه ما را فرا گرفته است زیرا دیدیم که به نام ما روی آورده‌ای و ما را نمی‌شناسی. چشمان خود را در برابر روی خود باز کن تا این منظره‌ی شریف را ببینی.

❖ ۵۲

❖ و شما می‌دانید که در شب‌ها و روزها چه کسی را می‌خوانید، و نور درخشان را از این افق درخشان می‌بینید (86). بگو، ای پادشاه برلین، از این معبد آشکار ندا را بشنو: خدایی جز من نیست، که ازلی، یگانه و ابدی هستم. مبادا غرور تو را از سپیده دم تجلی باز دارد، یا هوس تو را از مالک عرش و زمین بپوشاند. قلم اعلی چنین به تو اندرز می‌دهد، زیرا او بخشنده و کریم است. به یاد آر کسی را که از نظر مقام از تو بزرگتر و از نظر رتبه از تو والاتر بود. او کجاست و چه دارد؟ بهوش

باش و از خواب‌آلودگان مباش. او لوح خدا را هنگامی که او را از آنچه از جانب سربازان ستمگر بر ما آمد، آگاه کردیم، به کناری انداخت.

❖ ۵۳

❖ پس ذلت و خواری از هر سو او را فرا گرفت تا اینکه با زیانی بزرگ به خاک بازگشت. ای پادشاه، در مورد او و کسانی مانند او که زمین را زیر سلطه خود درآوردند و بر مردم حکومت کردند، تأمل کن. خداوند رحمان آنها را از کاخ‌ها به گورها فرود آورده است. پند بگیر و از جمله کسانی باش که به یاد می‌آورند. (87) ما چیزی از شما نخواستیم؛ ما فقط شما را برای خدا نصیحت می‌کنیم و همانطور که در برابر آنچه از شما به ما رسیده است، ای گروه سلاطین، صبر کردیم، صبر خواهیم کرد. (88) ای پادشاهان آمریکا و رهبران مردم آن، به آنچه کبوتر بر شاخه ابدیت می‌خواند گوش دهید: خدایی جز من نیست، جاودان، آمرزنده و کریم.

❖ ۵۴

❖ معبد پادشاه را با سبک عدالت و تقوا زینت دهید، و سرش را با تاجی از یاد پروردگارتان، خالق آسمان‌ها. چنین است که آفریننده‌ی نام‌ها از جانب دانای حکیم به شما فرمان می‌دهد. موعود در این مقام ستوده ظهور کرده است، که به واسطه‌ی آن، چهره‌ی هستی از غیب و شهود لبخند زده است. روز خدا را غنیمت بشمارید، زیرا ملاقات با او برای شما بهتر از هر چیزی است که خورشید بر آن طلوع می‌کند، اگر از دانایان باشید. ای جماعت امیران، بشنوید آنچه را که از سپیده‌ی جلال طلوع کرده است: «خدایی جز منِ دانای گوینده نیست». شکسته‌ها را با دستان عدالت ترمیم کنید، و صالحانِ ستمکار را با تازیانه‌های فرمان‌های پروردگارتان، فرمانده‌ی حکیم،

بشکنید. (89) ای جماعت رومیان، ما در میان شما صدای جغدها را می‌شنویم. آیا مستی شهوت شما را فرا گرفته است، یا از غافلان بودید؟

❖ ۵۵

❖ ای نقطه‌ای که در کرانه‌های بحرین واقع شده‌ای، تخت ستم بر تو فرود آمده و آتش کینه در درونت شعله‌ور گشته است. برای امری که بالاترین مجمع و کسانی که گرد تخت رفیع حلقه زده‌اند، بر آن سوگواری می‌کنند، در تو می‌بینیم که نادانان بر خردمندان داوری می‌کنند و تاریکی بر نور فخر می‌فروشد. و تو در تکبری آشکار هستی و فریب زینت ظاهری خود را خورده‌ای. سوگند به پروردگار آفرینش، تو هلاک خواهی شد و دختران و بیوه‌زنان و همه قبایل درونت ناله خواهند کرد. چنین است که دانای آگاه به تو خبر می‌دهد. (90) ای کرانه‌های راین، تو را غرق در خون دیدیم، از آنچه شمشیرهای انتقام بر تو کشیده‌اند. و برای تو، بار دیگر، حسرت برلین را می‌شنویم، هرچند امروز در شکوه آشکار است. (91) ای سرزمین طاع، از هیچ چیز غمگین مباش، زیرا خداوند تو را مایه شادی همه جهانیان قرار داده است.

❖ ۵۶

❖ اگر بخواهد، بستر تو را با کسی که به عدالت حکم می‌کند و گوسفندان خدا را که توسط گرگ‌ها پراکنده شده‌اند، جمع می‌کند، برکت خواهد داد. او با شادی و سرور به اهل جلال سلام می‌کند، زیرا او از جوهر آفرینش با حق است. بر اوست جلال خدا و جلال او که در هر زمان در پادشاهی فرمان است. (92) از آنچه خدا تو را ساخته، افق نور، از آنچه در تو زاده شده، سپیده دم تجلی، و تو به این نام نامیده شده‌ای که با آن تابش لطف درخشیده و آسمان‌ها و زمین روشن شده‌اند، شاد باش. (93) امور برای تو تغییر خواهد کرد و توده مردم تو را قضاوت خواهند کرد. به راستی، پروردگار تو دانای فراگیر است. به لطف پروردگارت مطمئن باش که لحظات

مهربانی هرگز از تو باز نخواهد گشت. آرامش پس از آشفتگی تو را فرا خواهد گرفت. این چنین است که امر در کتاب شگفت‌آور مقرر شده است.

❖ ۵۷

❖ (94)ای سرزمین خَا، ما در تو صدای انسان‌ها را به یاد پروردگارت، غنی و والا، می‌شنویم. مبارک است روزی که پرچم‌های اسماء در ملکوت آفرینش به نام عظیم من برافراشته می‌شوند. در آن روز مؤمنان از پیروزی خدا شادمان می‌شوند و مشرکان ناله سر می‌دهند. (95) هیچ کس حق اعتراض به کسانی که بندگان را قضاوت می‌کنند، ندارد. آنها را به حال خود واگذار و به دل‌ها توجه کن. (96) ای دریای بزرگ، آنچه را که از جانب مالک ابدیت به تو فرمان داده شده است، بر ملت‌ها بپاش و معابد بشریت را با سبک احکامی که دل‌ها به آن شاد و چشم‌ها به آن روشن می‌شود، زینت ده. (97) کسی که صد مثقال طلا دارد، نوزده مثقال از آن خدا، خالق زمین و آسمان، است. ای مردم، مراقب باشید که این نعمت بزرگ را از خود دریغ نکنید.

❖ ۵۸

❖ ما شما را به این امر امر کردیم، در حالی که از شما و آنچه در آسمان‌ها و زمین است، بی‌نیاز بودیم. بی‌شک در این کار حکمت‌ها و فوایدی است که جز خداوند دانا و آگاه، کسی نمی‌تواند آن را درک کند. بگو: «او با این کار می‌خواست اموال شما را پاک کند و شما را به مقام‌هایی نزدیک کند که جز کسانی که خدا بخواهد، به آن نمی‌رسند. بی‌شک او بخشنده، توانا و کریم است.» ای مردم، به حقوق خدا خیانت نکنید و جز به اذن او در آنها تصرف نکنید. در الواح و این لوح محفوظ چنین مقرر شده است: هر که به خدا خیانت کند، به حق به او خیانت خواهد شد. و هر که به

آنچه به او دستور داده شده عمل کند، از آسمان به فضل پروردگارش که بخشنده، پاینده و قدیم است، نعمت‌هایی دریافت خواهد کرد.

❖ ۵۹

❖ او برای شما چیزی را در نظر گرفته است که امروز نمی‌دانید، اما مردم آن را خواهند دانست، هنگامی که ارواح پرواز کنند و فرش‌های شادی پیچیده شوند. این چنین او به شما یادآوری می‌کند، کسی که لوح محفوظ دارد (98). درخواست‌های مختلفی از سوی کسانی که ایمان آورده بودند به عرش ارائه شد و آنها از خدا، پروردگار آشکار و نهان، پروردگار جهانیان، درخواست کردند. بنابراین، ما لوح را نازل کردیم و آن را با سبک فرمان آراستیم، تا مردم طبق احکام پروردگارشان عمل کنند. و بدین ترتیب پیش از این، در سال‌های متوالی از ما سؤال شد، و ما قلم، حکمت را از خود دریغ کردیم، تا اینکه در آن روزها کتاب‌های چند نفر ارائه شد. بنابراین، ما به آنها به حق پاسخ دادیم، که قلب‌ها با آن زنده می‌شوند.

❖ ۶۰

❖ (99)بگو، ای جماعت دانشمندان، کتاب خدا را با قوانین و علوم خود نسنجید. آن ترازوی حق در میان آفریدگان است. آنچه امت‌ها دارند با این ترازوی بزرگ سنجیده می‌شود. و خود آن است، اگر می‌دانستید. (100) چشم دل من برای شما می‌گریَد، زیرا شما کسی را که شامگاه و بامداد و هر عصر و بامداد می‌خوانید، نشناخته‌اید. ای مردم، با چهره‌های درخشان و دل‌های روشن، به سوی آن نقطه سرخ مبارک روی آورید که درخت سدر در منتهای مرز، فریاد می‌زند: «هیچ خدایی جز من نیست، که غالب و قیوم هستم.» (101) ای جماعت دانشمندان، آیا کسی از شما می‌تواند در میدان کشف و معرفت با من بایستد یا در میدان حکمت و بیان گام

بردارد؟ نه، سوگند به پروردگار مهربانم، هر چه بر آن است فانی می‌شود، و این است وجه پروردگار عزیز و توانای شما.

❖ ۶۱

❖ (102)ای مردم، ما علم را برای شناخت معلوم مقرر کردیم، اما شما خود را از سرچشمه آن، که هر امر پنهانی از آن آشکار می‌شود، پوشیده داشته‌اید. اگر افقی را که خورشید سخن از آن تابیده است می‌دانستید، مردم و هر آنچه را که دارند رها می‌کردید و به مقام حمید روی می‌آوردید. (103) بگو: «این آسمانی است که گنج ام الکتاب در آن است، اگر می‌فهمیدید.» این همان چیزی است که صخره فریاد زد و درخت سدر بر فراز کوه بلند، بر سرزمین مبارک، ندا داد: «پادشاهی از آنِ خداست، پادشاهِ عزیزِ عزیز.» (104) ما به مدرسه نرفته‌ایم و تحقیق نکرده‌ایم. به آنچه این مرد درس نخوانده شما را به آن فرا می‌خواند گوش دهید: به سوی خدای جاودان. اگر می‌فهمیدید، برای شما از هر آنچه در زمین انباشته شده بهتر است.

❖ ۶۲

❖ (105)کسی که آنچه از آسمان وحی نازل شده را تحریف کند و آن را از معنای ظاهری‌اش خارج سازد، از جمله کسانی است که کلام الهی را تحریف کرده‌اند و در کتاب مبین، از زیانکاران است. (106) بر شما مقرر شده است که هر هفته ناخن‌هایتان را کوتاه کنید و وارد آبی شوید که بدن‌هایتان را احاطه کرده است و بدن‌هایتان را با آنچه قبلاً استفاده کرده‌اید، پاک کنید. مراقب باشید که سهل‌انگاری شما را از آنچه خداوند متعال و بزرگ به شما دستور داده است، باز ندارد. وارد آب بکر شوید و ورود به آب کهنه جایز نیست. مراقب باشید که به حمام‌های ایرانیان

نزدیک نشوید. هر کس قصد رفتن به آنجا را داشته باشد، قبل از ورود، بوی بد آن را احساس خواهد کرد. ای مردم، از آنها دوری کنید و از ذلیلان نباشید.

❖ ۶۳

❖ ***اگر از اهل دانش باشی، مانند چرک و کثیفی است. همچنین، برکه‌های گندیده‌شان - آنها را رها کن و از مقدسین باش. ما می‌خواستیم جلوه‌هایی از بهشت روی زمین را به تو نشان دهیم، تا دل‌های مقربان از شادی ناشی از تو پر شود. و کسی که آب بر او ریخته شود و بدنش را با آن بشوید، برایش بهتر است و از ورود او کافی است. او می‌خواست کارها را به عنوان نعمتی از جانب خود برای شما آسان کند، تا از سپاسگزاران باشید. (107) من همسران پدرانتان را بر شما حرام کردم. ما از ذکر حکم پسران شرم داریم. ای اهل گیتی، از خدای رحمان بترسید و آنچه را که در لوح محفوظ از شما نهی شده است، مرتکب نشوید و از کسانی نباشید که در بیابان هوس‌ها سرگردانند.***

❖ ۶۴

❖ ***(108)هیچ کس نباید هنگام راه رفتن در کوچه و بازار، زبان خود را در ملاء عام تکان دهد. بلکه هر که می‌خواهد خدا را یاد کند، باید در مکانی که برای یاد او اختصاص داده شده یا در خانه خود این کار را انجام دهد. این به اخلاص و تقوا نزدیک‌تر است. بدین ترتیب خورشید حکمت از افق بلاغت تابید. خوشا به حال کسانی که عمل می‌کنند. (109) برای هر نفسی کتابی از وصیت‌نامه مقرر شده است و او می‌تواند سر خود را با اسم اعظم زینت دهد و در آن به یگانگی خدا در تجلی او اعتراف کند و آنچه را که از اعمال نیک می‌خواهد در آن ذکر کند تا در عرصه‌های***

فرمان و آفرینش برای او گواهی دهد و گنجینه‌ای برای او نزد پروردگارش، نگهدارنده و امین، باشد.

❖ ۶۵

❖ (110)اعیاد با دو عید بزرگ به پایان رسیده است. اول روزی است که خداوند رحمان با نام‌های نیکو و صفات والای خود بر همه موجودات تجلی کرد. و دیگری روزی است که در آن کسی را که به این نام به مردم بشارت داد، برانگیختیم، و به وسیله آن مردگان و کسانی که در آسمان‌ها و زمین و آخرت هستند در دو روز جمع شدند. این امر از جانب خدای دانا مقدر شده است. (111) خوشا به حال کسی که به اولین روز از ماه ضیافت الهی که خداوند آن را برای این نام بزرگ مقدر کرده است، دست یابد. خوشا به حال کسی که در این روز لطف خدا را بر خود آشکار کند، زیرا او از جمله کسانی است که با اعمال خود، شکر خدا را به جا آورده است، اعمالی که نشان دهنده لطف او است که همه جهانیان را در بر می‌گیرد.

❖ ۶۶

❖ بگو که این اولین ماه‌ها و آغاز آنهاست و در آن، نسیم حیات بر همه ممکنات می‌گذرد. خوشا به حال کسی که آن را با روح و عطر دریافت کند. ما گواهی می‌دهیم که او از رستگاران است. (112) بگو که این بزرگترین عید سلطان اعیاد است. ای مردم، نعمت خدا را بر خود به یاد آورید، هنگامی که خواب بودید. او شما را با نسیم‌های وحی بیدار کرد و راه روشن و مستقیم خود را به شما نشان داد. (113) اگر بیمار شدید، به پزشکان ماهر مراجعه کنید. ما علل را از بین نبرده‌ایم، بلکه آنها را از این قلم که خداوند آغاز فرمان درخشان و روشنگر خود قرار داده است، برقرار کرده‌ایم. (114) خداوند مقرر داشته است که هر نفسی با آنچه از آنچه که

بی‌همتاست، در برابر عرش حاضر شود. ما این را از فضل خود بخشیده‌ایم. به راستی که او بخشنده کریم است.

❖ ۶۷

❖)۱۱۵ (خوشا به حال کسی که سحرگاهان به سوی طلوع ذکر روی می‌آورد، در حالی که به یاد می‌آورد، می‌اندیشد و آمرزش می‌خواهد. و چون وارد می‌شود، خاموش می‌نشیند تا به آیات خداوند، پادشاه عزیز و حمید، گوش فرا دهد. بگو: «طلوع ذکر، هر خانه‌ای است که برای ذکر من در شهرها و روستاها ساخته شده است. اگر از دانایان باشید، این چنین در برابر عرش نامیده می‌شود.» (۱۱۶) و کسانی که آیات رحمان را با زیباترین آهنگ‌ها می‌خوانند، از آنها چیزی می‌فهمند که پادشاهی پادشاه آسمان‌ها و زمین با آن برابری نمی‌کند. و از طریق آنها عطر قلمروهای مرا می‌یابند، عطری که امروز کسی نمی‌داند، مگر کسی که از این منظر شریف بصیرت یافته است. بگو: «این [قرآن] دل‌های پاک را به سوی قلمروهای معنوی می‌کشاند که نه با کلمات بیان می‌شوند و نه با نشانه‌ها. خوشا به حال کسانی که گوش فرا می‌دهند».

❖ ۶۸

❖ (117)ای مردم، از برگزیدگان من که یاد مرا در میان آفریدگانم برپا می‌دارند و کلام مرا در ملکوتم بالا می‌برند، پشتیبانی کنید. آنان ستارگان مراقبت من در آسمان و چراغ‌های هدایت من برای همه آفریدگان هستند. و هر کس غیر از آنچه در الواح نازل کرده‌ام سخن بگوید، از من نیست. از پیروی هر مدعی گناهکاری برحذر باشید. من الواح را با مهر شکافنده سپیده دم، که بین آسمان و زمین سخن می‌گوید، آراسته‌ام. به دستگیره محکم و ریسمان محکم و ناگسستنی فرمان من چنگ بزنید. (118) خداوند به هر کسی که بخواهد زبان‌های مختلف را بیاموزد، اجازه داده است

تا فرمان خدا را به شرق و غرب زمین برساند و آن را در میان ملت‌ها و اقوام به گونه‌ای که دل‌ها را به خود جلب کند و هر استخوان پوسیده را زنده کند، بیان کند.

❖ ۶۹

❖ (119)خردمندان را نرسد که چیزی بنوشند که عقل را ضعیف کند، بلکه باید آنچه را که شایسته انسان است انجام دهند، نه آنچه را که هر غافل و بدگمانی مرتکب می‌شود. (120) سرهایتان را با تاج امانت و وفاداری، دل‌هایتان را با ردای تقوا، زبان‌هایتان را با راستی خالص و بدن‌هایتان را با زیور اخلاق نیکو بیارایند. همه اینها در سرشت انسان است، اگر از خردمندان بودید. ای اهل جلال، به ریسمان بندگی خدای حقیقی چنگ بزنید. به وسیله آن، مقامات شما آشکار می‌شود، نام‌هایتان تثبیت می‌گردد، درجاتتان بالا می‌رود و یادهایتان در لوح محفوظ ثبت می‌شود. مراقب باشید که هیچ‌کس در زمین شما را از این مقام ارزشمند و والا باز ندارد. ما آن را در بیشتر الواح و در این لوح که از افق درخشان آن، احکام پروردگار قادر و حکیم شما تابیده است، به شما سفارش کرده‌ایم.

❖ ۷۰

❖ (121)هنگامی که دریای اتحاد خشک شود و کتاب آغاز در پایان نوشته شود، به سوی کسی که خدا خواسته است، روی آورید، کسی که از این اصل باستانی منشعب شده است. (122) به مردم و نادانی‌شان بنگرید؛ آنچه را که به آنها زیان می‌رساند، می‌جویند و آنچه را که به آنها سود می‌رساند، رها می‌کنند. در واقع، آنها از گمراهان هستند. ما برخی از مردم را می‌بینیم که آرزوی آزادی دارند و به آن می‌بالند؛ آنها در جهل آشکاری هستند. (123) عواقب آزادی منجر به نزاعی می‌شود که آتش آن خاموش نمی‌شود. اینگونه است که دانای کل و حسابگر به شما خبر

می‌دهد. بدانید که آغاز و جلوه‌های آزادی در حیوانات است و برای نوع بشر، باید تحت قوانینی باشد که او را از جهل خود و آسیب حیله‌گران محافظت کند.

❖ ۷۱

❖ آزادی، انسان را از امور شرافت و کرامت دور می‌کند و او را در زمره‌ی پست‌ها قرار می‌دهد. (124) پس به خلقت بنگر، مانند گوسفند، باید چوپانی داشته باشد که از آن محافظت کند. این حقیقتی قطعی است. ما در برخی موارد به آن ایمان داریم و در برخی دیگر نه. در واقع، ما آگاه بودیم. (125) بگو، آزادی در پیروی از دستورات من است، اگر شما از دانایان بودید. اگر مردم از آنچه از آسمان وحی به آنها نازل کرده‌ایم پیروی می‌کردند، خود را در آزادی خالص می‌دیدند. خوشا به حال کسی که اراده‌ی خدا را در آنچه از آسمان اراده‌اش که بر جهانیان غالب است نازل کرده است، می‌داند. بگو، آزادی که به شما سود می‌رساند، در بندگی خدا، خدای حقیقی است. و کسی که شیرینی آن را چشیده باشد، آن را با پادشاهی پادشاه آسمان‌ها و زمین عوض نمی‌کند.

❖ ۷۲

❖ (126)او شما را از پرسیدن درباره تفسیر نهی کرده است. خداوند شما را از این بابت ببخشد، تا درباره آنچه نفس‌هایتان نیاز دارند بپرسید، نه آنچه پیش از شما گفته بودند. از خدا بترسید و از صالحان باشید. درباره آنچه در فرمان و حکومت خدا برای شما سودمند است بپرسید. او درِ فضل را برای اهل آسمان‌ها و زمین گشوده است. (127) همانا تعداد ماه‌ها در کتابِ خدا نوزده ماه است. او اولین آنها را با این نام، که بر همه جهانیان غالب است، زینت داده است. (128) خداوند مقرر داشته است که مردگان را در بلور یا سنگ‌های سخت یا چوب‌های نازک و محکم دفن کنند

و انگشترهای حکاکی شده را در انگشتانشان قرار دهند. به راستی که او دانای حکیم است.

❖ ۷۳

❖ (129)برای مردم نوشته شده است، و آنچه در آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آنهاست از آن خداست. و خدا به همه چیز داناست. و برای برگ‌ها، و فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آنهاست از آن خداست. و خدا بر همه چیز تواناست. این همان چیزی است که قبلاً نازل شده است. و نقطه بیان ندا می‌دهد و می‌گوید: «ای عزیز امکان، در این مکان با آنچه رایحه‌های لطف تو در میان جهانیان پراکنده است، سخن بگو. ما به همه اعلام کرده‌ایم که هیچ چیز نمی‌تواند با آنچه در بیان نازل شده است، برابری کند. تو آن کسی هستی که بر هر چه بخواهی قادری. از بندگانت، فوران دریای رحمت خود را دریغ مکن. تو صاحب فضل عظیم هستی. ما به آنچه او خواست، پاسخ دادیم. به راستی که او عزیز و اجابت‌کننده است».

❖ ۷۴

❖ اگر آنچه در آن لحظه از جانب خدا نازل شده بود، بر آن نوشته می‌شد که برای آنها و برای او بهتر است، که ما داوران بودیم. از خدا آغاز شد و به او بازگشت، از هر چیز دیگر گسسته و به نام او، بخشنده‌ترین مهربان، چسبیده است. این گونه خدا هر که را بخواهد با لطفی از جانب خود ویژه می‌کند. همانا او قادر مطلق و قادر متعال است. (130) و او را در پنج جامه ابریشمی یا نخی کفن کنید. هر که آنها را ندارد، به یکی از آنها اکتفا کند. این امر از جانب خدای دانا و آگاه حکم شده است. حمل میت

بیش از یک ساعت از شهر بر شما حرام است. او را با عطر و گیاهان خوشبو در مکانی نزدیک دفن کنید.

❖ ۷۵

❖ (131)خداوند آنچه را که بیان در تعیین سفرها مقرر داشته، مطرح کرده است. اوست که انتخاب می‌کند؛ آنچه را که می‌خواهد انجام می‌دهد و آنچه را که می‌خواهد، حکم می‌کند. (132) ای جماعت آفرینش، ندای صاحب اسماء را بشنوید. او از کنار بزرگترین زندان خود شما را می‌خواند. خدایی جز من نیست، قادر مطلق، غالب، غالب، والا، دانا و حکیم. خدایی جز او نیست، که بر همه جهانیان قدرت دارد. اگر بخواهد، می‌تواند جهان را با کلمه‌ای از جانب خود بگیرد. از تردید در این امر که مجمع اعلی و ساکنان شهرهای اسماء تسلیم آن شده‌اند، برحذر باشید. از خدا بترسید و از کسانی که در حجابند، مباشید.

❖ ۷۶

❖ حجاب‌ها را با آتش عشق من بسوزانید و تسبیح‌هایی را که به این نام، جهانیان را مسخر کرده‌ایم، به کار برید (133). و دو خانه را در دو مقام و مقامی که عرش پروردگار مهربانتان در آن قرار دارد، بالا ببرید. این چنین است که سرور عارفان به شما فرمان می‌دهد (134). بترسید که امور زمین شما را از آنچه خداوند عزیز و امین به شما فرمان داده است، باز ندارد. در میان مردم، مظاهر حق باشید، به گونه‌ای که شما را از شبهات کسانی که به خدا کافر شدند، هنگامی که او با قدرت

عظیم ظهور کرد، باز ندارد. بترسید که آنچه در کتاب نازل شده است، شما را از این کتاب که به حق می‌گوید، باز ندارد: اینکه خدایی جز من عزیز و حمید نیست.

❖ ۷۷

❖ با انصاف به کسی که از آسمان اراده و قدرت آمده است بنگرید و از ستمگران نباشید. (135) پس آنچه را که از قلم منادیان من در ذکر این ظهور گذشته است و آنچه را که ستمگران در روزگار او مرتکب شده‌اند، به یاد آورید، جز اینکه آنها از زیانکاران هستند. او گفت: «اگر آنچه را که ما آشکار می‌کنیم بفهمید، از فضل خدا درخواست خواهید کرد تا حضور خود را بر اسرار درونی شما ارزانی دارد، زیرا این شکوهی شکست‌ناپذیر و تسخیرناپذیر است. اینکه او از شما جامی آب بنوشد، بزرگتر از آن است که هر نفسی آب وجود او را بنوشد. در واقع، همه چیز بزرگتر از آن است، ای بندگان من، تا بفهمید».

❖ ۷۸

❖)۱۳۶ (این چیزی است که او برای یادآوری خودم نازل کرده است، اگر می‌دانستید. و هر کس در این آیات تدبر کند و آنچه را که از مرواریدهای پنهان در آنها پنهان است، بررسی کند، به خدا سوگند، بوی رحمان را از اعماق زندان خواهد یافت و قلب خود را با اشتیاقی که نه لشکرهای آسمان و نه زمین می‌توانند مانع آن شوند، به سوی او خواهد شتافت. بگو، این به خاطر حجت و دلیل آشکار است. رحمان این گونه آن را نازل کرده است، اگر از صالحان هستی. بگو، این روح کتاب‌های آسمانی است که در قلم اعلی دمیده است، و همه آفریدگان مات و مبهوت می‌شوند، مگر

کسانی که نسیم رحمت من و نسیم‌های معطر غالب بر همه جهانیان آنها را فرا می‌گیرد.

❖ ۷۹

❖)۱۳۷ (ای اهل فصاحت، از خداوند رحمان بترسید، سپس در آنچه در جای دیگر نازل کرده است، تأمل کنید. او فرمود: «سمت حقیقی نماز کسی است که خداوند او را آشکار می‌کند. هر زمان که روی آورد، روی آورد، روی خواهد آورد تا اینکه مستقر شود.» این چنین از جانب صاحب قدرت نازل شد، هنگامی که خواست این رؤیای بزرگ را ذکر کند. ای مردم، بیندیشید و از گمراهان نباشید. اگر با هوس‌هایتان آن را انکار کنید، ای غافلان، به کدام سو روی خواهید آورد؟ در این آیه بیندیشید، سپس با خدا منصف باشید، تا شاید مرواریدهای اسرار را از دریایی که با نام من، عزیز و شکست‌ناپذیر، موج می‌زند، بیابید. (۱۳۸) امروز هیچ کس حق ندارد جز به آنچه در این تجلی ظاهر شده است، چنگ بزند. این تقدیر خداوند قبل و بعد است و با آن کتاب‌های پیشینیان را زینت داده است.

❖ ۸۰

❖ این ذکر خداست، پیش و پس، که با آن زربفت کتاب هستی را زینت داده است. اگر از شاعران هستی، این فرمان خداست، پیش و پس. بترس که از خوارشدگان نباشی. امروز هیچ چیز تو را سودی نخواهد بخشید، و جز خدای دانا و حکیم، هیچ گریزگاهی برای کسی نیست. هر که مرا بشناسد، منظور را می‌داند، و هر که به من روی آورد، به سوی یگانه‌ی شایسته‌ی پرستش روی آورده است. این گونه در کتاب بیان شده است، و امر از جانب خدای پروردگار جهانیان مقرر شده است. هر که

آیه‌ای از آیات مرا بخواند، از کسی که کتاب‌های نخستین و آخرین را می‌خواند، بهتر است. این گفته‌ی خدای رحمان است، اگر از شنوندگان باشی.

❖ ۸۱

❖ بگو: «این حقیقتِ علم است، اگر شما از دانایان هستید.» (139) سپس به آنچه در جای دیگر نازل شده است، بنگرید، شاید آنچه را که دارید رها کنید و به سوی خدا، پروردگار جهانیان، روی آورید. فرمود: «جفت شدن جایز نیست مگر در توضیح، و اگر یکی وارد شود، آنچه نزد دیگری است بر او حرام است، مگر اینکه پس از مطرح شدن امر کسی که او را به حق آشکار کرده‌ایم یا آنچه را که به عدل ظاهر شده است، بازگردانده شود. و پیش از آن، نزدیک شوید، شاید به این وسیله امر خدا را مطرح کنید.» پس کبوتر بر شاخه‌ها به یاد پروردگار مهربانش آواز خواند. خوشا به حال کسانی که گوش فرا می‌دهند.

❖ ۸۲

❖ (140)ای اهل بیان روشن، شما را به پروردگار مهربانتان سوگند می‌دهم که به آنچه به حق نازل شده است، با انصاف بنگرید و از کسانی نباشید که حجت خدا را می‌بینند و آن را انکار می‌کنند. بی‌شک آنها از زمره‌ی محکومین هستند. نکته‌ی بیان روشن در این آیه این است که امر من نزد او بالا رفته است. هر انسان منصف و آگاهی به این امر گواهی می‌دهد، همانطور که امروز می‌بینید که به مقامی ارتقا یافته است که جز کسانی که در ابتدا [زمان نزول] چشمانشان کور شده بود، کسی آن را انکار نمی‌کند. و در آخرت، عذاب خوارکننده‌ای خواهند داشت. (141) بگویید: «به خدا سوگند، من محبوب او هستم.» و اکنون او آنچه را که از آسمان وحی نازل

می‌شود می‌شنود و از آنچه شما در روزگار او مرتکب شده‌اید، اظهار تاسف می‌کند.
از خدا بترسید و از ستمکاران نباشید.

❖ ۸۳

❖ بگو ای مردم، اگر به آن ایمان ندارید، با آن مخالفت نکنید. به خدا سوگند، آنچه از لشکر ستمکاران علیه آن گرد آمده است، کافی است. (142) او احکامی نازل کرده است تا قلم اعلی در این تجلی جز برای ذکر مقامات والا و والاترین ظهورش حرکت نکند. و هنگامی که بهترین را خواستیم، آن را به حق شرح دادیم و آنچه را که برای تو اراده کرده بودیم، روشن ساختیم. به راستی که او بخشنده‌ترین و کریم‌ترین است. (143) او پیش از این شما را از آنچه این ذکر حکیم می‌گوید، آگاه کرده است. او گفته است، و کلام او حق است، که در هر امری می‌گوید: خدایی جز من نیست، یگانه، بی‌همتا، دانای آگاه.

❖ ۸۴

❖ این مقامی است که خداوند برای این تجلی شگفت‌انگیز و دست‌نیافتنی در نظر گرفته است. این از لطف خداوند است، اگر از دانایان باشید. این از فرمان قطعی او، نام اعظم او، کلمه برتر او و منبع نام‌های نیکوی اوست، اگر از دانایان باشید. بی‌شک، از طریق آن، طلوع‌ها و مشرق‌ها پدیدار می‌شوند. ای مردم، در آنچه به حق نازل شده است، بیندیشید و در آن تدبر کنید و از ستمکاران نباشید. (144) در میان ادیان با مهربانی و ملایمت زندگی کنید، تا رایحه رحمان را در شما بیابند. از تعصب

جاهلیت در میان مردم برحذر باشید. هر آغازی از خداست و به سوی او بازمی‌گردد. او مبدأ آفرینش و بازگشت جهانیان است.

❖ ۸۵

❖ (145)از ورود به خانه‌ای که صاحبش غایب است، مگر با اجازه او، بپرهیزید. در هر حال به حق تمسک کنید و از غافلان مباشید. (146) بر شما واجب شده است که غذاهای اصلی و کمتر از آن را با زکات پاک کنید. این چیزی است که نازل‌کننده آیات در این سند محکم مقرر داشته است. اگر خدا بخواهد و اراده کند، حداقل آن را برای شما شرح خواهیم داد. او آنچه را که می‌خواهد با علم از جانب خود شرح می‌دهد. بی‌شک او دانای حکیم است. (147) گدایی جایز نیست و هر که گدایی کند، دریافت آن ممنوع است. برای هر کسی کسب درآمد مقرر شده است و هر که ناتوان است، باید متولیان و ثروتمندان به اندازه کفایتش به او کمک کنند. به حدود و قوانین خدا عمل کنید، سپس آنها را مانند چشمان خود حفظ کنید و از زیانکاران نباشید.

❖ ۸۶

❖ (148)در کتاب [آسمانی] شما را از جدال، نزاع، کتک زدن و مانند آن که باعث اندوه دل‌ها و دل‌ها می‌شود، نهی کرده‌اند. هر که دیگری را اندوهگین کند، باید نوزده مثقال طلا انفاق کند. این چیزی است که پروردگار جهانیان مقرر فرموده است. او در این وحی شما را به خاطر این کار بخشیده و شما را به پرهیزکاری و تقوا فرمان داده است، فرمانی از جانب او در این لوح نورانی. چیزی را که برای خود نمی‌پسندید، برای کسی نپذیرید. از خدا بترسید و از متکبران نباشید. همه شما از آب

آفریده شده‌اید و به خاک باز خواهید گشت. در عاقبت خود بیندیشید و از ستمکاران مباشید.

❖ ۸۷

❖ به آنچه درخت سدر از آیات خدا برای شما می‌خواند گوش دهید. بی‌شک، این میزان هدایت از جانب خداوند، پروردگار آخرت و زندگی اول است. به وسیله آن، ارواح به سوی منبع وحی پرواز می‌کنند و دل‌های کسانی که به آن روی می‌آورند، روشن می‌شود. اینها حدود الهی است که بر شما واجب شده است، و اینها دستورات الهی است که در لوح محفوظ به پیروی از آنها مأمور شده‌اید. با روح و بوی خوش عمل کنید. اگر از دانایان باشید، این برای شما بهتر است. (149) هر صبح و شام آیات خدا را بخوانید. بی‌شک، کسی که آنها را نخواند، به عهد و پیمان الهی وفا نکرده است. و کسی که امروز از آنها روی گرداند، از کسانی است که از آغاز زمان از خدا روی گردانده‌اند. ای بندگان من، همگی از خدا بترسید.

❖ ۸۸

❖ فراوانی مطالعه و کار شبانه‌روزی شما را فریب ندهد. اگر کسی یک آیه را با روح و آرامش تلاوت کند، برایش بهتر از تلاوت کتاب‌های خداوند قادر و پاینده با تنبلی است. آیات خدا را به اندازه تلاوت کنید. نگذارید تنبلی و اندوه بر شما غلبه کند. نفس‌های خود را با آنچه تنبل و سنگین می‌کند، بار نکنید، بلکه با آنچه سبک می‌کند، بار کنید تا بر بال‌های آیات به سوی سرچشمه‌ی دلایل روشن پرواز کنند. این به خدا نزدیکتر است، اگر فقط می‌فهمیدید. (150) به فرزندانتان آنچه را که از

آسمان عظمت و قدرت نازل شده است بیاموزید، تا الواح رحمان را با زیباترین آهنگ‌ها در غرفه‌هایی که در شرق ذکر ساخته شده است، بخوانند.

❖ ۸۹

❖ آن کس که شیفته‌ی نام رحمان است، آیات خدا را به گونه‌ای تلاوت می‌کند که دل‌های خفتگان را به خود جلب می‌کند. خوشا به حال کسی که از توصیف پروردگار رحمان خود، با این نام که هر کوه بلند و سر به فلک کشیده‌ای با آن هموار می‌شود، شهد حیات می‌نوشد. (151) بر شما مقرر شده است که پیوندهای خانه را پس از گذشت نوزده سال تجدید کنید. این امر از جانب خدای دانا و آگاه مقرر شده است. او می‌خواست دل‌های شما و کسانی از شما را نرم کند. از خدا بترسید و از غافلان مباشید. و هر که نتواند، خدا او را خواهد بخشید. بی‌گمان او آمرزنده و کریم است. (152) پاهای خود را هر روز در تابستان و هر سه روز در زمستان بشویید.

❖ ۹۰

❖ (153)اگر کسی از تو خشمگین شد، با ملایمت به او پاسخ بده. اگر کسی تو را سرزنش کرد، او را سرزنش نکن؛ او را به حال خود بگذار و به خداوند انتقام‌گیرنده، عادل و قادر متعال توکل کن. (154) تو را از بالا رفتن بر منبرها منع کرده‌اند. هر کس می‌خواهد آیات پروردگارش را برای تو بخواند، باید بر کرسی عرش بنشیند و خدا، پروردگار خود و پروردگار جهانیان را یاد کند. خداوند نشستن تو را بر تخت‌ها و کرسی‌ها به خاطر بزرگی عشق تو به خدا و تجلی درخشان و نورانی فرمان او دوست دارد. (155) قمار و تریاک بر تو حرام است. ای مردم، از آنها دوری کن و از ستمکاران مباش. از استفاده از آنچه بدن‌هایت را ضعیف می‌کند

و به سلامت جسمانی‌ات آسیب می‌رساند، بپرهیز. ما فقط چیزی را برای تو می‌خواهیم که به نفع تو باشد. همه چیز بر این گواه است، اگر فقط گوش فرا دهی.

❖ ۹۱

❖ (156)اگر به ضیافت‌ها و مهمانی‌ها دعوت شدید، با شادی و سرور پاسخ دهید. کسی که به وعده خود وفا کند، از تهدید در امان است. این روزی است که هر امر حکیمانه‌ای در آن توضیح داده می‌شود. (157) راز وارونه کردن نماد رئیس آشکار شده است. خوشا به حال کسی که خداوند او را در تصدیق شش نفری که توسط این هزار نفر برپا شده‌اند، یاری کند، جز اینکه او از جمله مخلصان است. چه بسیار زاهدانی که روی گرداندند و چه بسیار تارک دنیا که روی گرداندند و گفتند: «ستایش از آن توست، ای غایت جهانیان.» همانا امر به دست خداست. به هر که بخواهد آنچه را که می‌خواهد می‌دهد و از هر که بخواهد آنچه را که می‌خواهد دریغ می‌کند. او اسرار دل‌ها و آنچه را که چشمان بدگویان را به حرکت در می‌آورد، می‌داند.

❖ ۹۲

❖ چه بسیار غافلانی که به رستگاری رسیدند و او را بر تخت پذیرش نشاندیم! و چه بسیار خردمندانی که به آتش بازگرداندیم، فرمانی عادلانه از جانب ما، زیرا ما داور بودیم! آری، این تجلی‌ای است که خداوند هر چه بخواهد انجام می‌دهد، و آن که بر عرش مستقر است هر چه بخواهد حکم می‌کند. (158) خوشا به حال کسی که از اثر این قلم، دانش معانی را بیابد، قلمی که چون حرکت کند، نفس خدا بر هر چیز دیگر می‌پیچد، و چون باز ایستد، جوهر آرامش در قلمرو امکان پدیدار می‌شود. والاست آن رحمان، مظهر این فیض عظیم. بگو، به آنچه ظلم بار آورده، عدالت بر هر چیز

دیگر آشکار شده، و به آنچه ذلت پذیرفته شده، جلال خدا در میان جهانیان درخشیده است.

❖ ۹۳

❖)۱۵۹ (او حمل سلاح جنگی را جز در موارد ضروری بر شما حرام کرده و پوشیدن ابریشم را به شما اجازه داده است. خداوند به عنوان لطفی از جانب خود، مجازات لباس و ریش را از شما برداشته است. به راستی که او دانای کل است. کاری را انجام دهید که عقل‌های سلیم آن را رد نمی‌کنند و خود را ملعبه نادانان قرار ندهید. خوشا به حال کسی که خود را با بهترین آداب و اخلاق بیاراید، زیرا او از کسانی است که پروردگارش را با اعمال آشکار و واضح یاری می‌کنند. (۱۶۰) خانه‌ها و سرزمین‌های خدا را آباد کنید، سپس او را در آنها با ذکر مقربانش یاد کنید. دل‌ها با زبان آباد می‌شوند، همانطور که خانه‌ها و مسکن‌ها با دست و وسایل دیگر آباد می‌شوند. ما برای هر چیزی وسیله‌ای از جانب خود قرار داده‌ایم. به آن چنگ بزنید و بر حکیم دانا توکل کنید.

❖ ۹۴

❖ (161)خوشا به حال کسی که به خدا و آیات او ایمان آورد و اعتراف کند که از آنچه انجام می‌دهد، بازخواست نخواهد شد. این کلمه‌ای است که خداوند آن را سنگ بنا و پایه اعتقادات قرار داده است و به وسیله آن، اعمال عمل‌کنندگان پذیرفته می‌شود. این کلمه را پیش چشم خود داشته باشید، مبادا آیات کسانی که از آن رویگردانند، شما را گمراه کند. (162) اگر آنچه در ازل حرام بوده، حلال می‌شد یا برعکس، هیچ کس حق اعتراض به آن را نداشت. و کسی که در چیزی کمتر از آن تردید کند، از ستمکاران است. (163) و کسی که به این اصل والا و بالاترین مقام نرسیده باشد، بادهای شبهات او را به حرکت درمی‌آورد و سخنان مشرکان او را به این سو و آن سو می‌راند. کسی که به این اصل دست یافته باشد، به بزرگترین راستی دست یافته

است. چه شگفت است این مقام باشکوه که با ذکر آن هر لوح محکمی آراسته شده است.

❖ ۹۵

❖ بدین گونه خداوند به شما چیزی می‌آموزد که شما را از شک و تردید رهایی می‌بخشد و در دنیا و آخرت نجات می‌دهد. بی‌گمان او آمرزنده و کریم است. اوست که پیامبران را فرستاد و کتاب‌ها را نازل کرد، در حالی که تصدیق می‌کنند خدایی جز منِ عزیز و حکیم نیست. (164) ای سرزمین کاف و را، ما تو را در حالتی می‌بینیم که خدا دوست ندارد، و از تو چیزی می‌بینیم که جز خدای دانا و آگاه کسی نمی‌داند. آنچه را که از تو می‌گذرد، در نهانِ اسرار می‌یابیم. علم هر چیزی نزد ما در لوحی روشن است. از این بابت غمگین مباش. خداوند از میان تو کسانی را که نیرومندند و مرا با استواری یاد می‌کنند، بیرون می‌آورد. نشانه‌های دانشمندان آنها را باز نمی‌دارد و شبهات شکاکان آنها را در ابهام فرو نمی‌برد.

❖ ۹۶

❖ آنان کسانی هستند که خدا را با چشمان خود می‌بینند و با جان خود از او حمایت می‌کنند. بی‌شک، آنان از راسخان در علم هستند. (165) ای گروه دانشمندان، هنگامی که آیات نازل شد و دلایل روشن آشکار گشت، ما شما را در پشت حجاب‌ها دیدیم. این واقعاً شگفت‌آور است! شما به نام من فخر کردید و از من غافل شدید، هنگامی که رحمان با دلیل و برهان آمد. بی‌شک ما حجاب‌ها را در هم شکستیم. مبادا مردم را با حجاب دیگری بپوشانید. به نام سرور مردم، زنجیرهای توهم را بشکنید و از فریبکاران نباشید. هنگامی که به سوی خدا روی می‌آورید و در این امر وارد می‌شوید، آن را فاسد نکنید و کتاب خدا را با هوس‌های خود نسنجید. این نصیحت

خدا قبل و بعد است. شاهدان خدا و برگزیدگان او بر این امر گواهی می‌دهند. بی‌شک، همه ما گواه او هستیم.

❖ ۹۷

❖ (166)شیخی را که پیش از حسن، محمد نامیده می‌شد و از داناترین دانشمندان زمان خود بود، به یاد آور. هنگامی که حق آشکار شد، او و امثال او از آن روی گرداندند و به خدا روی آوردند، مانند کسی که گندم و جو را غربال می‌کند. او طبق ادعای خود، احکام خدا را شب و روز می‌نوشت. اما هنگامی که برگزیده آمد، حتی یک حرف از آن به او سودی نرساند. اگر به او سود می‌رساند، از چهره‌ای که چهره‌های مقربان با آن روشن شده بود، روی نمی‌گرداند. اگر هنگام ظهور او به خدا ایمان می‌آوردی، مردم از او روی نمی‌گردانیدند و آنچه امروز می‌بینی بر ما نمی‌گذشت. از خدا بترس و از غافلان مباش. (167) مبادا نام‌ها تو را از صاحبشان باز دارند یا یادی تو را از این یاد حکیم بپوشاند.

❖ ۹۸

❖ ای دانشمندان، به خدا پناه ببرید و خود را حجابی بین من و خلق من قرار ندهید. این چنین خداوند شما را نصیحت می‌کند و به عدالت فرمان می‌دهد، مبادا اعمالتان در حالی که غافل هستید، باطل شود. به راستی، کسی که از این امر روی گرداند، آیا می‌تواند مبدأ خلقت را به درستی تشخیص دهد؟ نه، سوگند به آنکه ابداع در دست اوست! بلکه مردم در حجابی آشکار پوشیده شده‌اند. بگو، از طریق آن، خورشید برهان طلوع کرده و نور درخشان برهان برای اهل توانایی تابیده است. ای صاحبان

بصیرت، از خدا بترسید و او را انکار نکنید. مبادا ذکر پیامبر شما را از این بزرگترین خبر یا ولایت خدا که بر همه جهانیان غالب است، باز دارد.

❖ ۹۹

❖ او هر نامی را با کلام خود آفرید و هر امری را به فرمان قاطع خود، قادر مطلق و آغازگر، وابسته ساخت. بگو: «این روز خداست که در آن جز خودِ فرمانروای جهانیان، کسی به یاد آورده نخواهد شد.» این امری است که اوهام و بت‌های شما را به لرزه درآورده است. (168) ما در میان شما کسانی را می‌بینیم که کتاب را می‌گیرند و آن را دلیل بر خدا قرار می‌دهند، همانطور که هر امتی کتاب خود را دلیل بر خدا، فرمانروای پایدار، قرار می‌داد. بگو: «به خدا سوگند، کتاب‌های جهان و آنچه در آنهاست، امروز به شما سودی نمی‌رسانند، جز این کتاب که از اصل آفرینش می‌گوید: «خدایی جز من نیست، دانای حکیم»».

❖ ۱۰۰

❖ (169)ای گروه دانشمندان، مراقب باشید که مبادا شما عامل اختلاف بین احزاب باشید، همانطور که در آغاز باعث بروز علائم شدید. مردم را بر این کلمه که سنگریزه با آن فریاد زد: «پادشاهی از آن خداست» - آغاز آیات - متحد کنید. این چنین خداوند شما را از فضل خود اندرز می‌دهد. بی‌شک او آمرزنده و کریم است. (170) به یاد آورید آن بخشنده را هنگامی که او را به سوی خدا خواندیم. او تکبر ورزید، زیرا از هوس‌های خود پیروی کرد، پس از آنکه آنچه را که در عالم امکان،

چشم برهان را روشن می‌کرد، به سوی او فرستادیم و حجت خدا بر اهل آسمان و زمین تمام شد.

❖ ۱۰۱

❖ همانا ما به او فرمان دادیم که رو به جلو بیاورد، لطفی از جانب خداوند بی‌نیاز و والا. همانا او رو گرداند و گریخت، تا اینکه فرشتگان عذاب او را گرفتند، عذابی برحق از جانب خدا. همانا ما شاهد بودیم. (171) ما پرده‌ها را پاره کردیم تا ساکنان ملکوت صدای پاره شدن آنها را بشنوند. این فرمان خداست، چه پیش از آن و چه پس از آن. خوشا به حال کسانی که به آنچه او فرمان می‌دهد عمل می‌کنند. وای بر کسانی که آن را ترک کنند. (172) همانا ما در ملکوت جز تجلی خدا و فرمانروایی او چیزی نخواستیم، و خدا برای شهادت بر من کافی است. همانا ما در ملکوت جز تعالی فرمان خدا و ستایش او چیزی نخواستیم، و خدا برای نگهبانی بر من کافی است. همانا ما در قلمرو قدرت جز ذکر خدا و آنچه نازل کرده است چیزی نخواستیم، و خدا برای یاری کافی است.

❖ ۱۰۲

❖ (173)خوشا به حال شما، ای جمع دانشمندانِ باشکوه! به خدا سوگند، شما امواج دریای بزرگ، ستارگان آسمان فضیلت و پرچم‌های پیروزی در میان آسمان‌ها و زمین هستید. شما نقاط طلوع حق در میان آفرینش و نقاط طلوع روشنی برای هر آنچه ممکن است هستید. خوشا به حال کسانی که به سوی شما روی آورند و وای بر کسانی که روی گردانند! امروز، شایسته است کسی که شهد حیات را از دست لطف پروردگار مهربانش نوشیده است، نبضی مانند شریان در بدن امکان باشد، تا جهان و هر استخوان پوسیده با آن حرکت کند. (174) ای اهل تألیف، هنگامی که کبوتر از بیشه ستایش پرواز می‌کند و قصد دورترین و پنهان‌ترین مقصد را می‌کند، آنچه را

که از کتاب نمی‌دانید به شاخه‌ای که از این ریشه قائم منشعب شده است، ارجاع دهید.

❖ ۱۰۳

❖)۱۷۵ (ای قلم اعلی، به اذن پروردگارت، خالق آسمان‌ها، بر لوح محفوظ حرکت کن. پس به یاد آور هنگامی را که سپیده دم توحید، دفتر انتزاع را اراده کرد، تا آزادگان، حتی به کوچکی سوراخ سوزن، آنچه را که در پس پرده‌های اسرار پروردگار توانای دانای تو نهفته است، دریابند. بگو: «ما در دفتر معانی و بیان وارد شدیم، زمانی که اهل توانایی غافل بودند، و آنچه را که خدای رحمان نازل کرد، شاهد بودیم، و آنچه را که از آیات خداوند غالب و قیوم به من عطا کرد، پذیرفتیم. و آنچه را که او در لوح محفوظ به آن گواهی داد، شنیدیم که ما شاهد بودیم، و به فرمان خود، که ما فرمانده بودیم، به آن پاسخ دادیم.» (۱۷۶) ای مجمع فصاحت، ما در حالی که شما چرت می‌زدید، وارد دفتر خدا شدیم، و در حالی که شما خواب بودید، لوح محفوظ را مشاهده کردیم.

❖ ۱۰۴

❖ به خدا سوگند، حقیقت این است که ما آن را پیش از نزولش خواندیم، در حالی که تو غافل بودی. ما این کتاب را هنگامی که در صلب مردم بودی، فرا گرفتیم. این یادآوری من به اندازه توان توست، نه به اندازه توان خدا. آنچه در علم خدا است، اگر می‌دانستی، بر این گواهی می‌دهد. و زبان خدا نیز به این گواهی می‌دهد، اگر می‌فهمیدی. به خدا سوگند، اگر پرده را برداریم، لال خواهی شد. (177) از بحث در مورد خدا و فرمانش بپرهیزید. او به گونه‌ای ظاهر شده است که بر آنچه بوده و آنچه خواهد بود، احاطه دارد. اگر در این زمینه با زبان اهل ملکوت سخن می‌گفتیم،

می‌گفتیم: خدا آن کتاب را پیش از آفرینش آسمان‌ها و زمین آفرید، و ما پیش از آنکه حرف کاف به حرف نونِ سازنده‌اش بپیوندد، در آن وارد شدیم.

❖ ۱۰۵

❖ این زبان بندگان من در قلمرو من است. در آنچه زبان صاحبان قدرت من می‌گوید، با آنچه از علم خود به آنها آموخته‌ایم و آنچه در علم خدا پنهان بوده و آنچه زبان جلال و قدرت در مقام ستوده او می‌گوید، تأمل کنید. (178) این چیزی نیست که با اوهام خود بازیچه قرار دهید و این مقامی نیست که هر ترسوی گمراهی بتواند به آن وارد شود. به خدا سوگند، این میدان کشف و انقطاع، میدان شهود و عروج است. در آن جز شهسواران رحمان، کسانی که امکان را کنار گذاشته‌اند، کسی پرسه نمی‌زند. آنها یاران خدا در زمین و نقاط اوج قدرت در میان جهانیان هستند. (179) از اینکه آنچه در وحی است، شما را از پروردگار رحمانتان باز دارد، برحذر باشید. به خدا سوگند، اگر می‌دانستید، برای یادآوری من نازل شده است.

❖ ۱۰۶

❖ مخلصان در آن جز معرفت محبت و نام من که بر هر شاهد و مشهودی غالب است، چیزی نمی‌یابند. بگو ای مردم، به آنچه از قلم اعلی من نازل شده است، روی آورید. اگر در آن معرفت خدا را یافتید، به آن اعتراض نکنید و از لطف و عنایت خدا دریغ نورزید. خداوند این گونه شما را نصیحت می‌کند؛ بی‌شک او دانای حکیم است. (180) آنچه را که از تفسیر آن نمی‌دانید، از خداوند، پروردگارتان و پروردگار پدرانتان بپرسید. اگر او بخواهد، آنچه را که در آن نازل شده و آنچه را که در دریای

کلماتش از مرواریدهای علم و حکمت پنهان کرده است، برای شما بیان خواهد کرد. بی‌شک او غالب بر نام‌هاست. خدایی جز او نیست، غالب و نگهدارنده همه هستی.

❖ ۱۰۷

❖ (181) نظم این نظام عالی به هم ریخته و ترتیب این آفرینش شگفت‌انگیز دگرگون شده است، چنان که هیچ چشم خلاقی مانند آن را ندیده است. (182) در دریای فصاحت من غوطه‌ور شوید، شاید در آن مرواریدهای حکمت و اسرار را بیابید. مبادا در این امر که از طریق آن سلطه و قدرت خدا آشکار شده است، تردید کنید. با چهره‌های درخشان به سوی آن بشتابید. این دین خداست، قبل و بعد. هر که آن را بخواهد، باید آن را بپذیرد و هر که نخواهد، خدا از همه آفریدگان بی‌نیاز است. (183) بگو: «این میزان هدایت برای کسانی است که در آسمان‌ها و زمین هستند و بزرگترین دلیل است، اگر می‌دانستید.» بگو: «اگر اهل یقین بودید، هر حجتی در طول اعصار به وسیله آن ثابت شده است».

❖ ۱۰۸

❖ بگو: «به وسیله او هر فقیری بی‌نیاز می‌شود، و هر دانشمندی دانش می‌آموزد، و هر که می‌خواهد به سوی خدا عروج کند، عروج می‌کند. از اختلاف درباره او بپرهیزید. در امر پروردگارت، که عزیز و دوستدار است، مانند کوه‌های استوار باشید.» (184) بگو: «ای دانای نهان، سکوت خود را رها کن و در میان خلق، حق را بگو. به خدا سوگند، اشک‌هایم از گونه‌هایم جاری شده است، از آنچه می‌بینم که شما به سوی هوس‌هایتان روی می‌آورید و از کسی که شما را آفریده و آفریده است، روی می‌گردانید. نعمت پروردگارتان را به یاد آورید، هنگامی که شما را در شب‌ها و روزها برای خدمت به فرمان خدا پرورش دادیم. از خدا بترسید و از توبه‌کنندگان باشید. اگر امر شما برای مردم مبهم است، آیا برای خودتان مبهم است؟ از خدا

بترسید، پس به یاد آورید زمانی را که در برابر عرش ایستاده بودید و آنچه را که از آیات خداوند، که غالب، قادر و متعال است، به شما وحی کردیم، می‌نوشتید«.

❖ ۱۰۹

❖ مبادا هوس تو را از روی آوردن به خدای یگانه باز دارد. به سوی او بازگرد و از اعمال خود نترس، زیرا او به لطف خود هر که را بخواهد می‌بخشد. هیچ خدایی جز او نیست که آمرزنده و کریم است. ما فقط برای خدا شما را نصیحت می‌کنیم. اگر بپذیرید، به نفع شماست و اگر روی بگردانید، بدانید که پروردگارتان از شما و کسانی که با گمراهی آشکار از شما پیروی می‌کنند، بی‌نیاز است. خداوند کسانی را که شما را گمراه کردند، گرفتار کرده است، پس با تسلیم و فروتنی و پشیمانی به سوی او بازگردید. او گناهان شما را می‌بخشد. در واقع، پروردگار شما توبه‌پذیر و عزیز و مهربان است. (185) این نصیحت خداست، اگر از کسانی هستید که گوش فرا می‌دهید. این لطف خداست، اگر از کسانی هستید که به سوی او روی می‌آورید. این یاد خداست، اگر از کسانی هستید که احساس می‌کنید.

❖ ۱۱۰

❖ این گنجینه خداست، اگر شما از دانایان باشید. (186) این کتابی است که چراغ راه جهان و راست‌ترین راه آن در میان همه مردم شده است. بگو: «در واقع، این منبع دانش خداست، اگر می‌دانستید، و منبع احکام خداست، اگر فقط می‌فهمیدید.» (187) بر حیوانی بیش از توانش بار مگذارید. ما شما را از این کار با نهی بزرگی در کتاب منع کرده‌ایم. در میان آسمان‌ها و زمین، مظاهر عدالت و انصاف باشید. (188) هر که نفسی را ناخواسته بکشد، باید به خانواده‌اش خون بها بدهد که صد مثقال طلا

است. به آنچه در لوح به شما دستور داده شده است عمل کنید و از ستمکاران نباشید.

❖ ۱۱۱

❖ ***(189)ای اهل اجتماعات در سرزمین‌ها، از میان زبان‌های اهل زمین، زبانی را برای تکلم خود انتخاب کنید، و همچنین از میان نوشته‌ها. خداوند آنچه را که به نفع شماست و شما را از دیگران بی‌نیاز می‌کند، برای شما بیان خواهد کرد. او بی‌شک بخشنده، دانا و آگاه است. این دلیل وحدت است، اگر می‌دانستید، و بزرگترین دلیل توافق و تمدن است، اگر فقط درک می‌کردید. ما این دو امر را نشانه‌هایی برای رسیدن به جهان اول قرار دادیم که بزرگترین پایه است. ما آن را در الواح دیگر نازل کردیم، و دومی در این لوح شگفت‌انگیز نازل شد. (190) نوشیدن تریاک بر شما حرام شده است. ما شما را از آن به شدت در کتاب منع کرده‌ایم. و هر کس آن را بنوشد، از من نیست.***

❖ ***از خدا بترسید ای صاحبان خرد***

ترجمه و تدوین و تهیه از E.T. SEYED